வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து
அமெரிக்கா வரை

கப்பல் ஓட்டிய தமிழர்கள்

ராஜகோபால்

அமரர் இராமலிங்கம் இரத்தினம்
ஞாபகார்த்த வெளியீடு

எங்கள் ஐயா குறித்த நினைவுகள்

அப்பா!

எல்லோரும் தங்கள் தந்தையரை வாஞ்சையுடன் அழைக்கும் சொல் இதுதான்... எங்களுக்கோ எங்கள் அப்பா 'ஐயா' வாகவே இருந்ததற்கான காரணம் இன்றுவரை தெரியவில்லை. ஆனால், ஐயாவே எங்களுக்கு எல்லாமும்... எங்கட ஐயா என்றழைப்பதில் ஒரு உரிமை கலந்த மகிழ்வு, நிறைவு.

அப்பா என்றாலென்ன, ஐயா என்றால் என்ன, தந்தை என்ற சொல்லின் அர்த்தத்தை அவை கொண்டிருப்பதால் – ஐயா எங்களுக்கு 'ஐயாவாகவே இருந்தார் என்பதுதான் முக்கியமானது. ஏனையோருக்கு அவர் எங்களின் அப்பா.'

ஐயாவின் சிறு வயது வாழ்க்கை அவ்வளவு சந்தோஷ கரமான ஒன்றாக இருந்திருக்கவில்லை.

ஐயாவின் பெற்றோர்களான இராமலிங்கம்–தங்கம்மா தம்பதிகட்கு அவர் ஒரே பிள்ளை. செல்வமும், செல்வாக் காகவும் இருக்கவேண்டிய அவர் பிறந்த சில நாட்களிலேயே அன்னையை இழந்தது பெரும் துயரம்.

தாயின் பிரிவு அவரைத் தனித்து வாழவைத்தது. அவரது சித்தப்பா சதாசிவத்தின் அன்புக்கும் – ஏன் அனைத்திற்குமே 'ஐயா' ஏக புதல்வனாக – வாரிசாக அமைந்தபோதும்

ஏமாற்றங்களே அவருக்காகக் காத்திருந்தது.

ஏமாற்றங்களை ஏற்றத்திற்கான படிகளாக நினைக்கும் துவளாத மனம் ஐயாவுக்கிருந்தமையால் விடாமுயற்சியும் கடின உழைப்பும் தன்னம்பிக்கையும் அவரை கேகாலையில் முன்னணி வர்த்தகர்களில் ஒருவராக அடையாளம் காட்டி உயரவைத்தது.

புகையிலை வியாபாரத்தில் கேகாலையில் பெயர்போன வர்த்தக நிலையமாக அவரது கடை அனைவராலும் அறியப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார்' என்ற முதுமொழிக்கிணங்க அவரது செயலூக்கம் 'ஐயா'வை வாழ்வின் சகல நெருக்கடிகளையும் வென்று முன்னேற வைத்தது என்றால் மிகையில்லை.

ஆனால் காலமாற்றமும், அரசியல் குழப்பமும் ஒருங்குசேர நாட்டை உலுக்கிய இனக்கலவரங்களால் மூன்று தடவைகள் ஐயாவின் வர்த்தக நிலையம் இனவெறியர்களால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது.

ஒவ்வொரு முறையும் சோர்விலா திடமனதுடன் சாம்பலில் இருந்தே மீண்டுயிர்த்தெழும் 'பீனிக்ஸ்' பறவைபோல் அவர் தன்னை தனது வர்த்தக ஆளுமைத்திறனாலும் - அவரது அன்புக்குரிய அதேசமயம் ஐயாவை மதித்த பெரும்பான்மையின சகோதரர்களின் ஆதரவு கலந்த உதவியாலும் அவர் தனது தொழிலில் புத்துயிர்ப்பு கொள்பவராகவே இருந்தார்.

அதுதான் ஐயா, அதுதான் ஐயாவின் பலம்

ஐயா மும்மொழி ஆளுமை கொண்டவர்

தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் அனைத்தும் இவருக்கு பேச, எழுத வரும் என்பது அவரது வளமிக்க பலம். இலங்கையின் அனைத்துப் பிரதேசங்களும் அவருக்கு அத்துப்படி. இலங்கை பற்றிய அனைத்து விபரங்களையும் விரல் நுணியில் வைத்திருந்தமை அவரது தொழில் முயற்சிகளுக்கு, உயர்ச்சிகளுக்கு கைகொடுத்தது.

தனது வாழ்வின் இறுதி நாள்வரை புதினப் பத்திரிகைகளை தவறாமல் முழுமையாக வாசிப்பது அவரது அன்றாட வாழ்வியல் செயற்பாடாகவும் இருந்தது. தீவிர வாசிப்பு, அவரை பத்திரிகை செய்திகள் மற்றும் விடயங்கள் குறித்த ஆய்வுப் பார்வையையும் அவருக்குள் ஏற்படுத்தியிருந்தமையை அவரை அறிந்தோர் நன்கு அறிவர்.

ஐயா இறைபக்தி மிக்கவர், ஆன்மீக தர்மங்களை மதித்தவர். மானுடநேயம் மிக்கவர். அவரது இறை பக்தியுடன் கூடிய ஆன்மபலம் அவரது வாழ்வில் உண்மை-நேர்மை இவற்றை கடைப்பிடிக்க காரணமாயிற்று. தொழில் அதிபராக இருந்த அவரை 'யுத்த சூழல்' தொழிலாளியாக்கிய போதும், அவர் எந்த நிலையிலும் தான் கடைப்பிடித்து வந்த உண்மை, நேர்மை ஆகிய பண்பாட்டுத் தளங்களை விட்டு விலகியதே இல்லை. வாழ்வின் கடைசிக் கணம் வரை அவரது 'சுயதர்மக்' கொள்கைகளை அவர் புறக்கணித்து ஒதுக்கியது கிடையாது.

'மேலே ஒருவன் எல்லாத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்' - என அவர் அடிக்கடி சொல்வார்.

அது எல்லாம்வல்ல ஒரு பராசக்தி மீதான அவரது நம்பிக்கை

வெளிப்பாடாக வெளிவரும் வார்த்தைகள் "பிள்ளைகள் நன்றாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் பாவங்கள் எதனையும் சேர்த்து வைத்திருக்கவில்லை" எனவும் நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்வார். அது அவரது ஆன்ம சுத்தம் குறித்த அவரது நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாக வெளிவரும் வார்த்தைகள். ஐயாவை புரிந்துகொள்ள இந்த வார்த்தைகளே போதும்.

அம்மாவின் பிரிவு ஐயாவை பெருமளவில் பாதித்திருந்தது நிஜமே.

அம்மா ஐயாவின் இன்னொரு பலமாகவே இருந்தார்.

அம்மா அடிக்கடி சொல்வார் – "எனக்குப்பின் இவர் என்ன செய்யப்போகிறாரோ...?" என்று...

அம்மாவின் இந்த வார்த்தைகள் ஐயா எந்த அளவுக்கு வெள்ளந்தியாக இருந்திருக்கிறார் என்பதை தெளிவுபடுத்தும்.

ஆனாலும் ஐயா இறுதிக்காலம் வரையும் மன நிறைவாகவும், மகிழ்ச்சியுடனுமே இருந்தார்.

பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், மருமக்கள் என அனைவரும் அவரை சந்தோஷமாகவே வைத்திருந்தனர்.

தனது பேர்த்திகளான வைஸ்ணவி, வர்சினி, தாரிகா ஆகியோரின் வடிவில் 'அம்மாவை' அவர் கண்டு நிறைவான மகிழ்வு கொண்டார்.

அவர்களை அவர் தனது மனைவியின் பெயரால் சின்னக் கண்ணம்மா என அழைத்து மகிழ்வார்.

அவரது வாழ்வின் கடைசி கணங்களிலும் சின்னக்கண்ணம்மாவின் நலம் குறித்து விசாரித்து மகிழ்ந்தார்.

பேரக் குழந்தைகளுடன் தானும் ஒரு குழந்தையாகி செல்லம் கொஞ்சி விளையாடி மகிழ்வார்.

ஐயா, தாத்தாவாகி பேரக்குழந்தைகளுடன் விளையாடி மகிழும் அந்த நேரங்கள் அவர் தனை மறந்து மனநிறைவுகாணும் பொழுதுகள்

நீண்ட வாசிப்பு அவரது இயல்பான வாழ்க்கை நிகழ்வாகும்.

அவரிடம் பல அரிய நூல்கள் இருந்தன. அவைகளில் பெரும்பாலானவை வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டவைகளாகும்.

அவருக்கு பிடித்தமான நூல்களில் ஒன்று மூத்த ஊடகவியலாளரும் தற்போது லண்டன் 'புதினம் பத்திரிகையின் ஆசிரியருமான 'இராஜகோபால்' எழுதி வெளியிட்ட 'வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு கப்பலோட்டிய தமிழர்கள்' என்ற 'அன்னபூரணி' இரட்டைப் பாய்மரக் கப்பல் பற்றிய புத்தகமாகும்.

அன்னபூரணியம்மாள் கப்பல் பற்றிய அனைத்து கதைகளையும் தகவல்களையும் அவர் அறிந்தவராகவே இருந்தார்.

இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் அன்னபூரணி கப்பல் பற்றியும், அதன் கடலோடிகள் பற்றியும், அது சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்று சாதனை பற்றியும் அறிந்திருக்க வேண்டும் எனவும் ஐயா விரும்பியிருந்தார்.

அமரராகிவிட்ட ஐயாவின் விருப்பத்தை, நிறைவேற்ற, அவரது நினைவாக அந்த நூலை தேடி எடுத்து மீள்பதிப்பு செய்யும் எமது ஆர்வநோக்கினை நிறைவேற்ற உதவிய அனைத்து நல்லிதயங்களுக்கும் – குறிப்பாக இந்த வரலாற்றுச் சாதனையை ஆவணமாக எழுதி தமிழினத்தின் இளைய தலைமுறையினர் அறியும் வண்ணம் தமிழ்ப் பணியாற்றிய மூத்த ஊடகவியலாளர் இராஜகோபால் அவர்களுக்கும் – நடராசா சீவரத்தினம் (ஆதிகோவிலடி ஜெயம் அவர்களுக்கும்) வடமராட்சி பிரதேச சபைத் தலைவர் திரு. ந. அனந்தராஜ் அவர்களுக்கும் நெஞ் சார்ந்த நன்றிகள்.

குடும்பத்தினர்
இராணி மாளிகை
மந்திரி மனை
வதிரி-கரவெட்டி

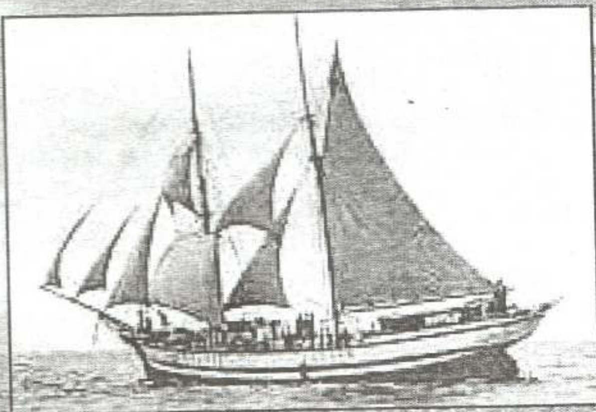

வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்காவரை

கப்பலோட்டிய தமிழர்கள்

ராஜகோபால்

முன்னுரை

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து அறுபத்துமூன்று என எண்ணு கின்றேன்.

பள்ளிப் பையனொருவன் அரைக் காற்சட்டையுடன் 'ஈழநாடு' அலுவலகத்திற்கு வந்து ஒரு கடிதத்தை நீட்டுகிறான். எனது முக்கிய நண்பர்களிலொருவரான தாழையடி சபாரத்தினம் கொடுத்த கடிதம் அது.

பிரித்துப் படிக்கின்றேன்.

'இக்கடிதம் தரும் தம்பி' எழுத்துத் துறையில் பிரகாசிக்க விரும்புகிறார். அவருக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும்' என்று கடிதத்தில் 'தாழையடி' எழுதியிருந்தார்.

கடிதத்தைப் படித்து முடிக்கவும், இன்னொரு, என்வலப்பை நீட்டுகிறான் பொடியன்.

அது ஒரு சிறுகதை.

பெயர் 'மொட்டை மரம்'.

அடுத்த வாரமே அந்தச் சிறுகதை ஈழநாடு வாரமலரில் வெளி யானது.

விட்டானா பின்னே?

நண்பர் தாழையடியின் சிபார்சைச் சரியானபடி பயன்படுத்திய திறமையை என்னவென்று சொல்வேன்.

சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை-

சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை-

இப்படியே மாறி மாறி அவன் ஆக்கங்கள் ஈழநாடு வாரமலரில் இடம்பெறலாயின.

என் நெஞ்சிலும் மெதுவாக இடம்பிடித்துக்கொண்ட அவன், வீட்டிலும் இடம்பிடித்துக்கொண்டான்.

'சபா அண்ணை, சபா அண்ணை, என்று தனது பதினைந்தாவது வயதில் என்னைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்த அந்த குமாரசாமி ராஜ கோபால் இன்று எனது நண்பர்.

நண்பர் மாத்திரமல்ல, பக்கத்தேயிருந்து பணியாற்றும் பத்திரி கையாளன்.

ராஜகோபாலனைப் பத்திரிகையாளனாக்கிய பெருமை ஆசீர் வாதம் மாஸ்டரையே சாரும். ராஜகோபால் 'விவேகி' சஞ்சிகையின் ஆசிரியரானார்!

ராஜகோபாலின் வேகத்திற்கு விவேகி ஈடுகொடுக்காது போகவே (விவேகி, திங்கள் ஏடு) சுறுசுறுப்பான 'ஈழநாடு' நாளேட்டில் அவர் நுழையலானார். சிலகாலம் ஈழநாடு வாரமலருக்கு எனக்கு உதவி யாயிருந்தபோது அவர் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. இயல்பாகவே சுறு சுறுப்புமிக்க இளைஞனான ராஜகோபால், வாரமலர் கலையரங்கம்

என் பார்வையில் நூலாசிரியர்

எழுத்துலகில் ஏதாவது சாதித்துவிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் முனைந்து செயல்படுகிறவர்களில் ராஜகோபாலையும் ஒருவராகக் காண்கிறேன் நான்.

நாடு, நகர், கிராமம், பட்டி தொட்டி என்று மனிதன் எங்கெங்கு வாழ்கின்றானோ அங்கெல்லாம் மனிதத்துவம் பரிணமிக்க வேண்டும். அதற்காக பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களை அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களானாலும் இனங்கண்டு வெளிப்படுத்திவிட வேண்டும் என்பதில் இவருக்கு ஆர்வம் மிகுதி. அந்த வகையிலேயே இவரது கட்டுரைகள் பேட்டிகள் போன்ற எழுத்துவடிவங்கள் அமைகின்றன.

முரண்பாடுகளுக்கிடையில் முற்போக்குச் சிந்தனையுடன் எழுதும் ராஜகோபால் ஒருவர்; இப்படியும் எழுதுவேன் எனக் கூறுவதுபோல் விரசபாணியில் வெழுத்துவாங்கும் ராஜகோபால் இன்னொருவர்.

இந்த முரண்பட்ட இரண்டு ராஜகோபால்களையும் எடைபோட்டுப் பார்த்தால் முதலாமவர் மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் அன்புக்கும் அரவணைப்புக்கும் உரியவராகிறார்.

அந்த ராஜகோபாலைத்தான் இந்தக் கட்டுரை நூலிலும் தரிசிக்கின்றோம்.

-பி. எஸ். பெருமாள்
(பதில் ஆசிரியர், ஈழநாடு)

பகுதியை மிக்க சுவைபடச் செய்தார். கலைப்பகுதியுடன் மட்டும் நின்றாரில்லை. அவர் கைபடாத அம்சமே இல்லை எனலாம். பேட்டிக் கட்டுரை எழுதுவதற்கு 'நம்பர் வன்.'

செய்தி எடுப்பதிலும் செய்திகளைத் தயாரிப்பதிலும் அவர் தனித்துவம் பெற்றவர்.

எந்த எந்தச் செய்தியை எப்படி எப்படி வாசகர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற வித்தை கைவரப் பெற்ற பத்திரிகையாளன் அவர்.

சில ஆண்டுகளின் முன் ஒரு நாள் அவர் எழுதிய ஒரு செய்தி, என்னை ஒரு பெண்ணைப்போல கேவிக்கேவி அழ வைத்துவிட்டது. அந்தச் செய்தி, குறிப்பிட்ட சம்பவத்தை என் நெஞ்சில் மிக இறுக்கமாகப் படம்பிடித்துவிட்டதால் இன்றும்கூட அதனை நினைக்கும்போது என் கண் கலங்கும். இரணைமடுக் குளத்தில் யாழ். திருக்குடும்பக் கன்னியர் மடத்தைச் சேர்ந்த அந்தப் பிஞ்சுப் பெணி பலியாகிவிட்டாள். கடைசியாக நீரின்மேலே அவளது ஒரு கையின் விரல்கள் மட்டும் தெரிகின்றன. இது அழியாத ஒரு காட்சியாக என் மனத்தில் பதிந்துவிட்டது. அந்தச் செய்தியைப் படித்த அத்தனை பேரும் அந்தச் சின்னஞ்சிறிய பெண்ணின் ஆத்ம இளைப்பாற்றிற்காக நிச்சயம் வேண்டுதல் செய்திருப்பர்.

'கப்பல் ஓட்டிய தமிழன்' விஷயத்திலும் தப்பிப்பிள்ளைத் தண்டையல் நம்முன்னால் நின்று நம்முடன் பேசுவது போல இருக்கவில்லையா? வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்காவரை நீண்டு விரிந்து கிடக்கும் சமுத்திரத்தின்மீது 'அன்னபூரணி அம்மா'வில் நாம் பயணம் செய்வது போன்ற உணர்வு ஏற்படவில்லையா? இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றன? தனது கிராமமான வல்லுவெட்டியை அடுத்த வல்வெட்டித்துறையின் தமிழ் மகன் ஒருவன் இங்கிருந்து அமெரிக்காவுக்குக் கப்பல் வணிகம் செய்தான் என்ற பெருமைப் புளகாங்கிதத்தின் பிரதிபலிப்பை மட்டுமின்றி, எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைக் கவச்சிகரமாகக் கையாளும் திறமையையுமே காட்டுகின்றன.

ராஜகோபாலனின் எழுத்துத் திறமை தனித்துவமானது.

'அன்னபூரணி அம்மாள்' ஈழநாடு வாரமலரில் தொடர்ந்து வெளிவந்தபோது, அதனை எல்லாரும் ஆவலுடன் காத்திருந்து படித்தனர்.

நூலுருப் பெற்றதன்மூலம் 'அன்னபூரணி அம்மாள்' இன்று அழியாத சரித்திரமாகி விட்டாள்.

மேலும் பல சரித்திரங்களை ராஜகோபால் படைப்பாராக!

சு. சபாரத்தினம்
(சசிபாரதி)
ஆசிரியர்: ஈழநாடு-வாரமலர்

கலங்கரை வெளிச்சம்

"திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு" என்பது தமிழர்களுக்கான ஒரு தனிப் பழமொழி. "கப்பலோட்டிய தமிழன்" பரம்பரை இன்றைய தமிழர் பரம்பரை.

இந்தப் பரம்பரையின் வீரதீரச் செயல்களுக்குப் பல கதைகள் வாய்வழியாக வாழ்ந்து வருகின்றன. கொட்டும் மழையிலும், கொதிக்கும் வெயிலிலும், சுழற்றும் சூறாவளியிலும், கொந்தளிக்கும் கடலலைகளுடன் வீர வாழ்க்கை வாழும் தமிழரின் கதை தனித்துவமானது.

வாய்வழியாக வாழும் இந்தக் கதைகளை நம்மில் பலர் மற்றவர் கூறக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் புத்தகமாகப் படித்தது குறைவு; வெகு குறைவு.

அந்தக் குறையைப் போக்கியிருககிறார் என் இனிய நண்பர் ராஜகோபால்.

பத்திரிகையில் இக்கதை தொடர் கட்டுரையாக வெளிவந்தபோது, வாராவாரம் விழுந்து விழுந்து படித்தவர்களில் நானும் ஒருவன். ராஜகோபால் இலக்கியகாரனாகவும், சிறந்ததொரு பத்திரிகைக்காரனாகவும் விளங்குவதால் விறுவிறுப்பான நாவல்போலக் கட்டுரை அமைந்திருப்பதைப் படிப்பவர்கள் உணர்வார்கள்.

தினகரன், ஈழநாடு பத்திரிகைகளின் உதவி ஆசிரியராக பணியாற்றிய அவர் பெற்ற அனுபவம், மக்களின் உணர்வுகளை அவர் அறியக் காரணமாக அமைந்தது. அந்த உந்தலால் எழுந்ததுவே இந்த நூலாகும்.

நீண்டகாலம் நிலைபெற்று வாழ்ந்து, நம்மவர்களின் வீர வாழ்க்கையைக் கலங்கரை வெளிச்சம்போல் பளிச்சிட்டுக் காட்டும் 'வல்வெட்டித் துறையிலிருந்து அமெரிக்காவரை கப்பலோட்டிய தமிழர்கள்' நூல் விளங்கும் என்பது திண்ணம். நண்பர் ராஜகோபாலின் நுண்ணிய பேனாவினால் வலிமையே இதற்குச் சான்று.

இந்நூலை 'கலை இலக்கிய பத்திரிகை நண்பர்கள்' வெளியீடாக உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம். ராஜகோபாலனின் வேறுபல ஆக்கங்களும் நூலுருப் பெற இந்நூல் வழி அமைத்துக் கொடுக்கும்.

எஸ். திருச்செல்வம்
செயலாளர்
'கலை இலக்கிய பத்திரிகை நண்பர்கள்'

215, R/3/9- பார்க் வீதி,
கொழும்பு 05
27.09.1984

அத்தியாயம் 01

வேட்டிகட்டிய இலங்கைத் தமிழர்களைப் பார்க்க அமெரிக்கர்கள் அன்று திரண்டிருந்தார்கள்!

அமெரிக்காவின் பிரசித்திவாய்ந்த "குளோசெஸ்ரர்" துறைமுகத்தில் திரண்டிருந்த அமெரிக்க மக்கள்,

அவர்களை விசித்திரமாகப் பார்த்தார்கள்!

அமெரிக்கப் பத்திரிகை நிருபர்களுக்குச் "சுடச்சுட" நல்ல செய்தி!

"அமெரிக்கா வந்துள்ள இலங்கையின் முதல் உத்தியோகப் பற்றற்ற தூதுவர்கள்"

இவ்வாறு நியூயோர்க்கிலிருந்து வெளியாகிக்கொண்டிருந்த "போஸ்ரன் குளோப்" என்ற தினசரி எழுதியது.

இத்தனைக்கும்

அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

நினைத்துக்கூடப் பார்க்கமுடியவில்லை.

ஆழ்கடலில் சாகசப் பயணம் நிகழ்த்திய அந்த வரலாற்று நாயகர்களுடைய தீரக்கதையை, சரித்திரம்தான் சில சமயம் மறந்தாலும், ஆண்டாண்டு காலம் சென்றாலும், ஓயாது ஓலமிட்டுக்கொண்டிருக்கும் கடல் அன்னை மறக்கமாட்டாள்!

நெஞ்சு சிலிர்க்கிறது!

அமெரிக்காவில் அன்று ராஜாங்க மரியாதையுடன் வரவேற்கப்பட்டவர்கள்.

இலங்கையின் வடக்குக் கரையோரப் பகுதியான வல்வெட்டித்துறை

எகன்ற சிற்றூரில் பிறந்தவர்களாயினும்–

பிறந்த ஊரின் பெருமையையும், பெற்ற நாட்டின் மதிப்பையும் உலகறியச் செய்துவிட்டார்கள்!

இன்றுகூட,

வளர்ந்துவிட்ட விஞ்ஞானயுகத்திலும், வங்காள விரிகுடாவில்–

மிகச் சக்தி வாய்ந்த நவீன ராட்சதக் கப்பல்களும், நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களும் பெரும் பெரும் அபாயங்களுக்குள்ளாகிக் கடலோடு சங்கமித்து விடுகின்றன.

கோடிக்கணக்கான ரூபா செலவில், நவீன யந்திரங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்றன இப்போதைய கப்பல்கள்!

ஆனால்–

1930ஆம் ஆண்டில், உள்ளூர் வேப்பமரத்தில், வல்வெட்டித்துறை சுந்தர மேஸ்திரியாரினால் அழகுற அமைக்கப்பட்ட இரட்டைப் பாய்மரக்கப்பலில்,

அந்தப் பெருங்கடலினுள் கப்பல் விட்டு வெற்றிப் பயணம் நடாத்தியிருக் கிறார்கள்–

வல்வெட்டித்துறைச் சிங்கங்கள்!

அத்திலாந்திச் சமுத்திரத்தில் அடலேறுகளாகப் பவனி வந்த "கதை" ஒரு வரலாறு!

ஆம்,

ஒரு சரித்திரம் என்று கூடச் சொல்லலாம்!

கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தது ஒரு சரித்திரமென்றால்,

மனிதன் அப்புலித்தரையில் காலடி வைத்தது ஒரு சாதனையென்றால்,

இதுவும் ஒரு சரித்திரம்தான்!

இன்று புதுப்புதுச் சாதனைகள்,

பத்திரிகைகளைத் திறந்ததும், "சாதனை, சாதனை" என்ற செய்திகள், பாராட்டுகள்!

ஆனால்–

இவற்றையெல்லாம் தூக்கியடித்து விடுவதுபோல, சாதனைகளுக்கே சவால்விடும் சாதனைகளைச் செய்வோம்" என்று வல்வெட்டித்துறையின் கடந்தகாலம் சொல்லாமல் சொல்லுகிறது!

–மாலுமி சாஸ்திரத்தை முற்றுமுறுதாகக் கரைத்துக் குடித்தவர்கள்!

–வான சாஸ்திரத்தைக் கற்றுத் தெளிந்தவர்கள்!

ஆழ்கடலை வெற்றிகொண்டு கடலோடுவதில் "தனிக்காட்டுராஜா"க் களாக வல்வெட்டிதுறைக் கடலோடிகள் திகழ்ந்தனர்!

இந்திய மன்னர்கள் வல்வைக் கப்பலோட்டிகளைக் கெளரவித்தனர்!

இன்று நேற்றல்ல–

எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்தக் கெளரவத்தைப் பெற்றனர்!

அப்பொழுதே ஆழ்கடலில் தாம் கட்டிய கனமிகு கப்பல்களைக் கடலோட விட்டார்கள்!

இந்திய மன்னர்கள் மட்டுமல்ல,

ஒல்லாந்தரும்,

போர்த்துக்கீயரும்,

பிரித்தானியரும்,

வல்வெட்டித்துறைக் கடலோடிகளுக்குத் தனி மதிப்பளித்தார்கள்!

முதலாம் மகாயுத்தத்துக்கு முன்னர் –

இந்தியாவுக்கும்,

மலாயாவுக்கும்,

பர்மாவுக்கும்,

பாய்மரக்கப்பல்கள் வல்வெட்டித்துறை துறைமுகத்திலிருந்து படைபடையாகச் சென்று வந்தன!

இரண்டாம் மகாயுத்தம் வரை இது தொடர்ந்தது.

அரிசியும், நெல்லும், முத்துச் சம்பாவும், கறிச்சரக்கும் அங்கெல்லாம் சென்று ஏற்றிக்கொண்டு வந்து நமது கஷ்டத்தைத் தீர்த்த பெருமை வல்வெட்டித் துறைக் கடலோடிகளைச் சாரும்.

அதிராம் பட்டினம்,
நாகபட்டினம்,
காக்கிநாடா,
கல்கத்தா,
சிட்டகொங்,
ரங்கூன்,
பினாங்கு,

போன்ற இடங்களிலெல்லாம் வல்வெட்டித்துறைக் கப்பலோட்டிகள் கப்பல் செலுத்திய "கதைகள்",

ஏராளம்! ஏராளம்!!

அத்தியாயம் 02

வல்வெட்டித்துறை துறைமுகத்தில் இரண்டாம் மகா யுத்தத்துக்கு முன்பாக சுமார் அறுபது பெரிய பாய்மரக் கப்பல்கள் இயங்கிக்கொண்டிருந்தன.

மூவாயிரத்திலிருந்து பதினாறாயிரம் வரையான மூடைகள் ஏற்றக்கூடிய பெரும், பெரும் பாய்மரக் கப்பல்கள் திரைகடலோடி வாணிபம் செய்துகொண்டிருந்தன.

அந்தக் கப்பல்களில், தண்டையல்களாக இருந்தவர்கள், முழுக்க முழுக்க வல்வெட்டித்துறை வாசிகள்தான்!

கப்பல் செலுத்துவதில் நன்கு அனுபவம் பெற்று, மாலுமிசாஸ்திரத்தைக் கற்றுத் தெரிந்தவர்களையே தண்டையல்கள் என்று அழைத்தார்கள்!

கப்பலொன்றின் காப்டனுக்கு நிகரானவர்கள்.

தண்டையல் என்றால் எப்படி இருப்பார் என்பதை விளக்க ஒரு உதாரணம் --

வல்வெட்டித்துறைத் தண்டையல்களில் ஒரு காலத்தில் கொடிகட்டிப்

பறந்தவர் –

நாராயணப்பிள்ளைத் தண்டையல்!

பர்மாக்காரனுக்குச் சொந்தமான பாய்மரக் கப்பலில், அவர் அப்போது தண்டையல்!

இந்தப் பெரிய கப்பலில், இருபத்தினான்கு பர்மாக்காரர்கள், இவருக்குக் கீழே கடலோடிகளாக வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள்!

தமிழர் ஒருவர் மட்டும் உதவியாளராக இருந்தார்; கணக்குப் பார்ப்பதற்கு ஒரு சீன இளைஞர்!

பினாங்குக்குக் கப்பலைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தார் நாராயண பிள்ளை!

பதினாறாவது மைல் தூரத்தில், ஒரு மணல் திட்டு–

கப்பல் தரைதட்டி விட்டது! நங்கூரமிடப்பட்டது!

கப்பல் புறப்படுவது முதல், கடலோடிகளின் கடமைகள் வரையான சகல விஷயங்களும் தண்டையலின் உத்தரவின் பேரில்தான் நடக்கவேண்டும்.

திடீரென்று,

நங்கூரமிடப்பட்டதனது கப்பல் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக நங்கூரம் எடுக்கப்பட்ட விபரத்தைத் தெரிந்துகொண்டார்.

அவருக்குக் கீழ் பணியாற்றும் நேரடி ஊழியனான பர்மாக்காரன் ஒருவன் நங்கூரத்தை அகற்றியதைத் தெரிந்துகொண்டார்.

ஆத்திரம் பொத்தென்று வந்தது தண்டையலுக்கு!

அடுத்த வினாடி–

நங்கூரத்தை மீண்டும் போடும்படி உத்தரவு பிறப்பித்தார் தண்டையல்.

குறித்த பர்மாக்காரனை உடனடியாகக் கரையில் கொண்டுபோய் விட்டு வரும்படி கட்டளையிட்டார்!

கப்பலினுள்ளே இருந்த சிறிய படகொன்று வெளியே எடுக்கப்பட்டுக் கடலில் மிதந்தது!

இருபத்திமூன்று பர்மாக்காரர்களும் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை.

கப்பல் கட்டுவதிலும், கப்பலோட்டுவதிலும் வல்வெட்டித்துறை மக்கள் சிறப்பு மிக்கவர்கள் என்பதைப் பல வெளிநாடுகளே ஒப்புக்கொண்டுள்ளன.

இந்தியா,

பர்மா,

பாகிஸ்தான்,

மலேயா,

இந்தோனேஷியா,

அரேபியா,

போன்ற நாடுகள் வல்வெட்டித்துறையின் கீர்த்தியை அங்கீகரித்துள்ளன.

ஆதாரபூர்வமாகவே இதனைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

உலகத்தின் எந்த ஒரு நாட்டிலும் கட்டப்பட்ட கப்பலையும், "லோயிட்ஸ்" உலக ஸ்தாபனத்தில் அப்போது பதி செய்யவேண்டும்.

வல்வெட்டித்துறையில் கட்டப்பட்ட கப்பல்கள் எல்லாமே அந்தந்தக் காலத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

வல்வெட்டித்துறை ஒரு விசேஷதுறைமுகமாகவும் கப்பல் கட்டும் தளமாகவும், கடலோடிகள் வசிப்பிடமாகவும், "வே ஒவ் பெங்கோல் பைலட்"

என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த நூலின் பிரதிகள் கொழும்பு "சிப்பிங்" அலுவலகத்திலும், துறைமுக அதிகார அலுவலகத்திலும், சுங்க இலாகாத் தலைமைப்பீடத்திலும் இன்னும் இருக்கின்றன.

"அத்திலாந்திக் கிங்!"

பன்னீராயிரம் தொன் எடையுள்ள கப்பல்.

ஆங்கிலேய வர்த்தக நிறுவனமொன்றுக்குச் சொந்தமான பெரிய கப்பல்.

சாமான்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்தபோது,

திடீரென்று,

திருகோணமலைத் துறைமுகத்துக்குச் சமீபமாக மூழ்கிவிட்டது!

மீட்கமுயன்ற அக்கப்பல் ஊழியர்களும், உரிமையாளரும் மனம் தளர்ந்தனர்!

அந்த நேரத்தில் –

கைகொடுத்து உதவினார், வல்வெட்டித்துறைக் கப்பல் உரிமையாளர் ஒருவர்!

கப்பல் கட்டும் கலையிலும், மாலுமி சாஸ்திரத்திலும், வான சாஸ்திரத்திலும், அறிவும் ஆற்றலும்பெற்ற வெங்கடாசலம் என்ற அவர் மூழ்கிய நிலையிலேயே கப்பலை விலைகொடுத்து வாங்கினார்!

எவர்தான் இப்படித் துணிந்து மூழ்கிய கப்பலை விலைகொடுத்து வாங்குவார்கள்?

ஆங்கிலேயனால் மீட்கமுடியாத மூழ்கிய அந்தப் பென்னாம் பெரிய ராட்சதக் கப்பலை வல்வெட்டித்துறையான் மீட்டு, மிதக்கவிட்டு, அலைகடலின் நடுவே அதனை மீண்டும் ஓடவிட்டான்.

–நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடந்த சம்பவம்.

கப்பலோட்டிய வல்வெட்டித்துறைத் தமிழன் வீரத்துக்கு இப்படி எத்தனையோ "சாம்பிள்"கள்!

வல்வெட்டித்துறை!

இந்தப் பெயர் எப்படி வந்தது?

றோமுக்கும்,

கிரேக்கத்துக்கும்,

எகிப்துக்கும்,

இந்தத் துறைமுகங்களிலிருந்து "வெல்வெட்" என்ற பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட காலத்துக்குப் பிறகு இப்பெயர் சூட்டப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது!

வேறு நாடுகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இந்த "வெல்வெட்" வல்வெட்டித்துறைக் களஞ்சியங்களில் நிறைத்து வைக்கப்பட்டு றோம், எகிப்து, கிரேக்கம் ஆகிய நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டனவாம்.

தரமான "வெல்வெட்"டை எடுத்துக்கொண்டு வருவதில் கைவரப் பெற்றவர்களாக விளங்கினார்கள்!

"வெல்வெட்"டுக்குப் பேர்போன இடமாக இவ்விடம் திகழ்ந்ததனால், "வெல்வெட்டித்துறை" என அழைக்கப்பட்டு நாளடைவில் வல்வெட்டித்துறை எனப் பெயர் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது!

ஏதோ ஓர் உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

அத்தியாயம் 03

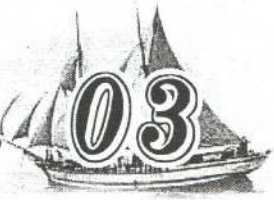

பாஸ்போர்ட் எடுக்கவேண்டும். விசா எடுக்கவேண்டும். விமானத்தில் ஏறிக் குந்த வேண்டும். அமெரிக்கா போய்ச் சேர்ந்து விடலாம்!

"அமெரிக்காவுக்கு எப்படிப் போகலாம்?" என்று யாராவது கேட்டால், இப்படித்தான் என்னால் பதில் சொல்லமுடியும்.

ஆனால், பாய்மரக் கப்பலிலே அமெரிக்காவுக்குச் சென்ற பயணக் கதையைக் கேட்கக் கேட்க எனது தேகமெல்லாம் புல்லரித்தது!

இந்தப் பயணக்கதையை எழுதுவதற்காக அந்தப் பாய்மரக்கப்பலில் சாகசப் பயணம் நடாத்திய சிலரைச் சந்தித்து பல நாட்கள் பேசினேன்.

சிலர் இன்று உயிரோடில்லை; ஆனாலும் அவர்களுடைய வீரசாக சங்களைக் கேட்டறிந்து கொண்டேன்.

வளரும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்பார்கள்.

அந்த மனிதன் வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரையில் இது நூற்றுக்கு நூறு உண்மைதான்!

கடலோடும் கலையில் வல்வெட்டித்துறையில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்களில் ஒருவரான புண்ணியமூர்த்தித் தண்டையலுக்கு அதிராம் பட்டின கப்பல் முதலாளியிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது!

கப்பலோட்டி, பொருள் ஈட்டித்தரவல்லவர்கள் வல்வெட்டித்துறைத் தண்டையல்கள் என்பதைத் தென்னிந்திய கப்பல் முதலாளிகள் நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள்!

புண்ணியமூர்த்தித் தண்டையல் ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து தோணி யொன்றில் தான் அதிராம் பட்டினத்துக்குச் சென்றார்.

முப்பது அல்லது நாற்பது மைல்களுக்கு இடைப்பட்ட தூரம்தான்,

ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து தென்னிந்தியாவிலுள்ள அதிராம்பட்டினம்.

–குஞ்சியப்பு, மாமன் வீட்டுக்குப் போய் வருவது மாதிரித்தான் வல்வெட்டித்துறைக் கடலோடிகளுக்கு தென்னிந்தியா.

புண்ணியமூர்த்தித் தண்டையில் அதிராம் பட்டினம் நோக்கித் தோணியில் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, அந்தத் தோணியில், ஒன்பது

வயதுகூட ஆகாத சிறுவன் ஒருவனும் இருந்தான்!

ஆழ்கடலில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோமோ என்ற சிறிதளவு பயம்கூட இல்லாமல், குமுறும் அலைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு, அசைந்து அசைந்து பேரிரைச்சலுக்கிடையில் செல்லும் தோணிக்குள் இருந்த அச்சிறுவன் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்!

தண்டையலுக்கு அச்சிறுவன் மருமகன்!

ஒரு காலத்தில் பாய்மரக்கப்பலில் வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு அச்சிறுவன் சாதனைப் பயணம் செய்வான் என்று எவருக்குத்தான் தெரியும்? 1919ஆம் ஆண்டில் இச்சம்பவம் நடந்தது!

"முளையில் தெரிந்த" அச்சிறுவன் இரத்தினசாமியும் பாய்மரக்கப்பலில் அமெரிக்காவுக்குச் சென்ற கடலோடிகளில் ஒருவர்.

ஐயாத்துரை இரத்தினசாமியை வல்வெட்டித்துறை "வித்தனை" என்ற இடத்திலுள்ள அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தேன்.

நான் சந்தித்தது ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர். இப்போது அவருக்கு வயது 74.

வேட்டி கட்டியிருந்தார். வெறும் மேலுடன் இருந்த அவரது தோற்றமும் பேச்சும் துணிச்சல் காரராக இருக்கவேண்டுமென்பதை எடுத்த எடுப்பிலே காட்டி விட்டன!

தனது மாமா புண்ணியமூர்த்தித் தண்டையலுடன் சேர்ந்து, தான் கடலோடு விளையாட ஆரம்பித்த நினைவுகளை ஒன்பது வயதிலிருந்து சொல்லத் தொடங்கினார்:

"அதிராம் பட்டினத்தில் கப்பலை முதலாளியிடமிருந்து பெறுப்பேற்றுக் கொண்ட எனது மாமா அங்கிருந்து பிடிகரணையும், அண்ணாமலை வெள்ளை அழகான நாம்பன் மாடுகள் நூறு அளவிலும் ஏற்றிக்கொண்டு ஊர்காவற்றுறை நோக்கி வந்தார் . . .

"முகமட் ஹஜி" தான் அந்தக் கப்பலின் பெயர்.

"முஸ்லிம் முதலாளிக்குச் சொந்தமான கப்பல்.

"சமையல் செய்கிறவருக்கு உதவியாக "எடுபிடி" வேலை செய்து கொடுப்பேன்.

"பதினொராவது வயதில் எனது மாமாவுடன் கோக்கோ நாடாவிலிருந்து ஏற்றிக்கொண்டு கப்பல் திரும்பும்.

"ஊர்காவற்றுறை, காங்கேசன்துறை, வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை ஆகிய துறைகளில் கொண்டுவந்த பொருட்களை இறக்குவோம்.

"படிக்காமல், கடலோடித்திரிவதிலேயே ஆர்வமாக இருந்த என்னைக் கெட்டு ஒழிந்து போகப் போகிறேனே என்று சொல்லி வல்வெட்டித்துறை சிதம்பரக் கல்லூரியில் படிக்கவிட்டார்கள்.

"பன்னிரண்டாவது வயதில் படிக்கத் தொடங்கினேன்

"நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது.

1929ஆம் ஆண்டு–

"அப்போது எனக்கு இருபத்தொரு வயது.

"படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு மலேயாவுக்குப் போய்விட்டேன்.

"வேலை தேடினேன் அங்கு! என் பொல்லாத காலம், அங்கு ஆட்குறைப்பு

நடந்துகொண்டிருந்தது.

"மூன்று வருடம் எப்படியோ அங்கு காலத்தைப் போக்கிவிட்டு, வீடு நோக்கி ஓடிவந்தேன்!

"வல்வெட்டித்துறைக்குத் தான்!

"மீண்டும் கப்பல் என்னை அழைத்தது.

"என்னைக் கடலோடியாக்கிக்கொள்ள முடிவுசெய்தேன்.

"மலபார், கொச்சிக்குப் பயணம் தொடர்ந்தது.

"இங்கிருந்து புகையிலை கொண்டுசெல்வோம். கள்ளிக் கோட்டிலிருந்து ஓடுகளைக் கொண்டுவருவோம்"...

–இரத்தினசாமி பழைய சம்பவங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இரை மீட்டிக்கொண்டிருந்தார்.

எப்படியோ–

கடலில் மிதந்து உலகத்தைச் சுற்றிப் பார்த்துவிடவேண்டுமென்ற ஒரு லட்சியம் அவர் அடிமனதில் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்துவிட்டது!

ஜெர்மனியர் ஒருவருடன் அவரது நவீன "பிளாஸ்டிக்" வள்ளத்தில், அவருக்கு உதவியாக இருந்து உலகத்தையே சுற்றத் தயாரானபோது தனது உறவினர் ஒருவர் தடுத்து நிறுத்திய சம்பவத்தை இரத்தினசாமி இன்னமும் மறக்காமல் சொல்கிறார்.

திருமலைத் துறைமுகத்துக்கு ஒஸ்பார்ஸ்ஸக் என்ற ஜெர்மனியர் வள்ளத்தில் வந்து சேர்ந்தார்!

அவர் திரும்பிச் செல்லும்போது தனக்கு உதவியாக ஒருவரைக் கூட்டிச் செல்ல விரும்பினார்.

இரத்தினசாமிக்கு அவரது நட்புக் கிடைத்தது.

இரத்தினசாமியின் துடிப்பு ஜெர்மனியருக்குப் பிடித்துவிட்டது!

அவருடன் போவதற்கு எல்லாமே தயார். கடைசி நேரத்தில் இரத்தினசாமியை அவரது உறவினர் ஒருவர் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்.

1936ஆம் ஆண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அவர் இழந்தார்– இந்தக் கவலை அவரைச் சிறிது நாட்கள் பெரிதும் வாட்டியது!

எப்படியாவது, கப்பலில் உலகம் சுற்றியே தீருவதென்ற முடிவுக்கு வந்தார்!

ஆனாலும், இவ்வளவு விரைவாக அந்தச் சந்தர்ப்பம் தனக்கு வரும் என்ற இரத்தினசாமி நினைத்திருக்கவில்லை!

அத்தியாயம் 04

அன்னபூரணியின் அழகில் அந்த அமெரிக்கர் சொக்கியே போய்விட்டார்!

எடுப்பாகவும் கவர்ச்சியாகவும் இருந்த அன்னபூரணியின் அழகில் யார் தான் மயங்கமாட்டார்கள்!

அமெரிக்காவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்திருந்த கோடீஸ்வரரான எழுத் தாளரும் கடலோடியுமான வில்லியம் அல்பேர்ட் றொபின்சன் 1936ஆம் ஆண் டுப் பிற்பகுதியில் வல்வெட்டித்துறைத் துறைமுகத்துக்கு விஜயம் செய்தார்.

வல்வெட்டித்துறைத் துறைமுகத்தில் அடுக்கடுக்காக நங்கூரமிட்டபடி ஐம் பது அறுபது கப்பல்கள் நிமிர்ந்து கம்பீரமாக நின்றுகொண்டிருந்தன.

ஒவ்வொரு கப்பலையும் மிக நுணுக்கமாகப் பார்த்துக்கொண்டே சென் றார் றொபின்சன்!

ஓர் இடத்தில் அந்த மனிதர் நின்றுவிட்டார்.

அந்தக் கப்பலின் அழகை அணுவணுவாக ரசித்தார்!

அவள்தான் "அன்னபூரணி"!

"அன்னபூரணி" என்று சுருக்கி விட்டேன்; "அன்னபூரணி அம்மாள்" என்றே பெயரிட்டிருந்தார்கள்!

அன்னபூரணியைத் தனதாக்க வேண்டுமென்ற ஆசை அவருக்கு வந்து விட்டது!

–நினைத்ததை முடிப்பவர் அவர்!

எப்படியாவது அக்கப்பலை வாங்கிவிடுவதெனத் தீர்மானித்துவிட்டார். அத்தோடு இன்னொரு முடிவையும் அவர் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்!

"அக்கப்பலை அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டு செல்லவேண்டும்!"

அந்தக் கப்பலின் தண்டையல் கே. தம்பிப்பிள்ளையை றொபின்சன் சந்தித்துப் பேசினார்.

தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையல் மிகக் கண்டிப்பான பேர்வழி!

எவருக்கும் மசிந்து கொடுத்துவிடமாடடார்!

தனக்குச் சரியெனப்பட்டதைச் செய்வார்

றொபின்சனும் அமெரிக்கச் செல்வச் சீமான்களில் ஒருவராக மட்டுமல்லாது, கடலோடும் கலையில் முடிசூடா மன்னனாகவும் திகழ்ந்தவர்!

பசுபிக் சமுத்திரத்தில் மணல் திட்டு ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து, அங்கு தன் காலடியைப் பதித்து, அமெரிக்க அரசின் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை அதற்காகப் பரிசாகப் பெற்றவர்!

—கொடுக்கிற தெய்வம் கூரையைப் பிய்த்துக்கொண்டு கொடுக்கும் என் பார்கள்!

றொபின்சனின் கடலோடும் ஆற்றலில் மயங்கி அவர் காலடியில் விழுந்த புளொறின் என்ற சீமாட்டிமூலமும் அவருக்கு மேலும் செல்வம் குவிந்தது.

"அன்னபூரணி அம்மாளை" வாங்கித் தரும்படி விடாப்பிடியாக நின்றார் றொபின்சன்!

தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையல் கையை விரித்துவிட்டார்!

வல்வெட்டித்துறையில் கட்டப்பட்ட கப்பல் தான் "அன்னபூரணி"

கப்பல் கட்டும் தொழில் அகில உலகமே வியக்கக்கூடிய முறையில், மிகமிக நுண்ணிய வேலைகளைச் செய்வதில் அப்போது வல்வெட்டித்துறையில் உள்ளவர்கள் வல்லுநர்களாக விளங்கினார்கள்!

—இதனை வெளிநாட்டவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்!

அகில உலகிலுமே பிரான்ஸ்'க்கு அடுத்தபடியாக கப்பல் கட்டும் தொழிலை வியக்கும் வண்ணம் செய்பவர்கள் வல்வெட்டித்துறைக் கலைஞர்கள்தான் என்பதை றொபின்சன், அன்னபூரணிமூலம் முற்றும் முழுதாகத் தெரிந்துகொண்டார்!

"அன்னபூரணி" மீது ஏற்பட்ட காதலை இது மேலும் வளர்த்து றொபின்சனைப் பைத்தியமாக்கிவிட்டது!

வல்வெட்டித்துறை சுந்தர மேஸ்திரியாரின் திறமைக்குச் சான்று கூறிக் கொண்டிருந்தது "அன்னபூரணி"!

பசுபிக் சமுத்திரத்தின் தெற்கே—

பனி உறையும் பிரதேசப் பகுதியில், திமிங்கிலத்தைப் பிடித்து, அதன்மூலம் பெரிய வியாபாரம் ஒன்றினை நடாத்தவேண்டுமென்ற ஆசையொன்றும் நீண்டகாலமாக றொபின்சனின் நெஞ்சை வாட்டிக் கொண்டிருந்தது!

கடல்படு திரவியங்களில் முன்னணி வகிப்பது திமிங்கிலம்!

அந்தக் கனவுக்கு "அன்னபூரணி" ஈடுகொடுப்பாள் என்ற அசையாத நம்பிக்கை றொபின்சனுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது!

வல்வெட்டித்துறையில் அப்போது, கப்பல் சம்பந்தமான விஷயங்களில் முக்கிய பேர்வழியாகத் திகழ்ந்தவர் கதிரவேலுப்பிள்ளை என்பவர்!

பெரிய கப்பலை வாங்குவதற்கோ விற்பதற்கோ விரும்புபவர்கள் கதிர வேலுப்பிள்ளையை அணுகியே தீரவேண்டும்!

—அந்த அளவுக்கு ஒரு பெரிய "புள்ளி"!

அமெரிக்கச் செல்வச் சீமான் றொபின்சனுக்கும் "அன்னபூரணியை" வாங்குவதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் இருந்தது!

கதிரவேலுப்பிள்ளையை றொபின்சன் சந்தித்தார்!

அன்னபூரணியை எப்படியாவது வாங்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்

கொண்டார்!

தேவகோட்டையிலுள்ள நாகப்பச் செட்டியாருக்குச் சொந்தமான அந்தக் கப்பல் பற்றிப் பேசுவதற்கு அங்கேயே செல்லவேண்டுமென்று கூறினார் கதிரவேலுப்பிள்ளை.

றொபின்சன் ஒப்புக்கொண்டார்!

கதிரவேலுப்பிள்ளை றொபின்சனை அழைத்துக்கொண்டு தேவ கோட் டை க்குச் சென்றார்!

கப்பல் ஒன்றைப் பேரம் பேசி வாங்கிக் கொடுப்பதும் விற்றுக் கொடுப் பதும் ஒரு "கலை" என்றே சொல்லலாம்!

அந்தக் "கலை" கதிரவேலுப்பிள்ளைக்குக் கை வந்த கலை!

நாகப்பச் செட்டியாருக்கு கதிரவேலுப்பிள்ளையை நன்கு தெரியும்.

கப்பல் முதலாளிகள் எல்லாருமே கதிரவேலுப்பிள்ளையை மிக நன்கு அறிந்துவைத்திருந்தார்கள்!

"அன்னபூரணி"யை நல்ல விலைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளதை நாகப்பச் செட்டியாருக்கு "காதோடுகாதாக" விளக்கினார் கதிர வேலுப்பிள்ளை.

கதிரவேலுப்பிள்ளையின் கண்ணும் பேசும், கையும் பேசும்! என்பார்கள்.

அறுபதினாயிரம் ரூபாய்க்குக் கப்பலை விற்பதற்குச் சம்மதித்தார் நாகப் பச் செட்டியார்!

கதிரவேலுப்பிள்ளை றொபின்சனுக்கு இலகுவாகக் காரியத்தை முடித்துக் கொடுத்துவிட்டார்!

–அன்னபூரணி அம்மாள் றொபின்சனுக்குச் சொந்தமாகி விட்டாள்!

அத்தியாயம் 05

சுந்தர மேஸ்திரியாரினால் கட்டப்பட்ட வல்வெட்டித்துறை "அன்ன பூரணி" அமெரிக்கா போகப் போகிறாள் என்ற சங்கதி பரவலாக எங்கும் அடிபடத் தொடங்கியது!

இந்தச் செய்தி–

கடலில் உலகம் சுற்றத் துடித்துக்கொண்டிருந்த இளைஞன் இரத்தின சாமிக்குத் தேனாக இனித்தது!

அந்தக் கப்பலில் தானும் ஓர் ஊழியனாகச் சேர்ந்துகொள்வதென்று தீர் மானித்துவிட்டார்!

கப்பலை வாங்கிய றொபின்சனுக்கு, அவரது கொழும்பு முகவரிக்குத் தன்னைப்பற்றியும், தன் அனுபவத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுக் கடிதம் எழுதினார்.

–தன்னைக் கடலோடியாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி விண்ணப்பித்தார்.

பதில் இல்லை.

சளைக்காத இரத்தினசாமி மீண்டும் கடிதம் எழுதினார்.

பதில் இல்லை.

லேசாக விட்டுவிடுபவரா இரத்தினசாமி?

கொழும்புக்குப் போனார்; றொபின்சனைச் சந்தித்தார்!

முன்னர் விண்ணப்பித்த விபரங்களையும், தனது விருப்பத்தையும் தெரிவித்தார்.

நிறைந்தளவு வேலைக்குள் பதில் எழுதுவது முடிந்த காரியமா என்று கேட்டார் றொபின்சன்.

சில நிமிட நேரங்கள் இரத்தினசாமியுடன் பேசினார்.

இரத்தினசாமியைப் பிடித்துவிட்டது!

"அன்னபூரணி"யில் அவரும் அமெரிக்காவுக்குச் செல்வது உறுதியாகிவிட்டது!

வல்வெட்டித்துறையில் அன்னபூரணிப் பாய்மரக் கப்பலை வாங்கிய றொபின்சன், பழைய தண்டையலையே தன்னுடையதான பின்னரும் நியமித்தார்.

தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையலும் இதற்குச் சம்மதித்தார்.

–தனது சுதந்திரத்தல் "கைவைக்காத" அளவுக்கு நிர்வாகம் நடாத்தக்கூடிய ஒருவருக்குக் கீழ் தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையல் பணியாற்றுவதற்கு எப்பொழுதுமே தயாராக இருந்தார்!

அமெரிக்கருக்குக் கீழ் பணியாற்றுவது அவருக்கு அவ்வளவு கஷ்டமாகத் தோன்றவில்லை!

நாகப்பச் செட்டியாரிடம் பணியாற்றிய திறமை மிக்கவர் தம்பிப்பிள்ளையார்!

வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து கொழும்புத் துறைமுகத்துக்குக் கப்பல் சென்றது! தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையில் கப்பலை ஓட்ட, றொபின்சன் அந்த அழகை ரசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அன்னபூரணிப் பாய்மரக் கப்பல் அமெரிக்கா செல்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார், றொபின்சன்!

கொழும்பில் "அன்னபூரணி" புதுமெருகு பெற்றுக்கொண்டிருந்தாள்!

வாக்கர்ஸ் கம்பனியினரே அவளுக்குப் புதிய தோற்றத்தை அளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்!

அமெரிக்காவுக்குப் போகிறாளல்லவா,

சாதாரண விஷயமா?

எத்தனை ஆயிரம் மைல்கள்! ஆழ்கடலில் எத்தனை பயங்கரங்கள்!

இரட்டை பாய்மரக் கப்பலாக இருந்த அன்னபூரணி அம்மாளுக்கு "என்ஜின்" பொருத்தப்பட்டது!

காற்றிலே அசைந்து, அசைந்து செல்வதற்குப் "பாய்கள்" தான் அன்னபூரணிக்கு இயக்கமாக இருந்தபோதிலும், சூனியப் பிரதேசத்தில் சமாளித்து, அதனை வெற்றிகொள்ள அந்த "என்ஜின்கள்" தான் உதவும் என்பதை, "அன்னபூரணியின்" "தண்டையல்" தம்பிப்பிள்ளை, றொபின்சனுக்கு யோசனை சொன்

னார்.

அவசர அவசரமாக றொபின்சன் அமெரிக்காவுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது!

றொபின்சன் திடீரென்று அமெரிக்காவுக்குப் புறப்பட்டதற்குப் பிரமாதமான காரணம் ஒன்றுமில்லை!

தன் இதயராணி புளொறினை நினைத்துவிட்டார்!

செல்வத்தில் புரளும் அவருக்கு அமெரிக்காவுக்கு போய்வருவது கஷ்டமான காரியமா?

பறந்துபோய்விட்டார்!

"அன்னபூரணி"யின் அழகில் மயங்கி, அதன் அரவணைப்பிலே ஆழ்ந்து போயிருந்த றொபின்சனுக்கு, தன் காதல் ராணியின் அணைப்பும் அவசியம் தேவைப்பட்டது!

அவ்வளவுதான்!

அமெரிக்காவில் தன் அன்புக்குரியவளின் இதமான அணைப்பில் தன்னை ஒரேயடியாக றொபின்சன் மறந்து போய்விடவில்லை!

இலங்கைக்குச் சில நாட்களிலேயே திரும்பிவிட்டார்.

அமெரிக்காவுக்குப் புறப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளைத் தம்பிப்பிள்ளை தண்டையலின் யோசனைப்படி றொபின்சன் செய்து முடித்தார்.

1937 ஜனவரி 27–

நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத, நெஞ்சத்தை அஞ்சவைக்கும் அந்தப் பயணம் ஆரம்பமானது!

கொழும்புத் துறைமுகத்திலிருந்து வல்வெட்டித்துறையில் பிறந்து, தவழ்ந்து, வாழ்ந்து கடலோடுவதில் தனிக்காட்டு ராஜாவாகத் திகழ்ந்த தப்பிப் பிள்ளைத் தண்டையல் தலைமையில்–

வல்வெட்டித்துறைக் கடலோடிகளான தா. சபாரத்தினம், ஐ. இரத்தினசாமி, க. நடராசா, சேது நவரத்தினராசா, சி. சிதம்பரப்பிள்ளை, சுப்பிரமணியம், தில்லையம்பலம் ஆசிரியர்களுடன் "சாண்டோ" வாகத் திகழந்துவந்த சங்கரதாஸ் ஆகியோருடன் இரட்டைப் பாய்மரக் கப்பலர்ன "அன்னபூரணி" அம்மாள்,

அசைந்து, அசைந்து செல்லத் தொடங்கியது!

கப்பல் உரிமையாளர் றொபின்சன் ஆனந்தத்தால் தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையலின் முதுகில் தட்டிக்கொடுத்தார்!

எல்லாருமே வெகு உற்சாகமாக, பெரும் பயங்கரம் நிறைந்த பயணத் துக்குத் தம்மைத் தயாராக்கிக்கொண்டார்கள்!

இந்தக் கப்பலின் இன்னொருவரும் கூடச் சென்றார்.

கடலோடுவதில் "சுழிய"ரான இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த குக் என்பவர்தான் அவர்!

காற்றின் வேகத்துக்குத் தக்கபடி, "அன்னபூரணி" அமைதியாகத் தன் பணத்தை ஆரம்பித்தாள்!

"அன்னபூரணிக் கப்பலில் சென்றவர்களில் மிக வயதில் குறைந்த கடலோடி சேது நவரத்தினராசா.

அவருக்கு அப்போது வயது 21.

நவரத்தினராசாவின் தந்தையார் சேது நாராயண பிள்ளை பெரிய கடலோடியாகத் திகழ்ந்தவர்.

புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா?

தந்தையுடன் சேர்ந்துகொண்டு கடலோடியாக வாழ்வை ஆரம்பித்தார் இவர்!

–இவரது தந்தையின் தலைமையில் சென்ற கப்பலில் ரங்கூன், பர்மா, பினாங் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று வந்தார்!

"பர்மா 2" என்ற சரக்குகள் ஏற்றி இறக்கும் கப்பலில் பணியாற்றிய அனுபவமும் இந்த சேது நவரத்தினராசாவுக்கு உண்டு!

கொழும்புத் துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்ட "அன்னபூரணி"யின் கதையை சற்றுநேரம் சேது நவரத்தினராசாவிடம் கேட்டுப் பார்ப்போமா!

அவரே சொல்கிறார்!

"திரும்பிப் பார்க்கிறேன்...

"கொழும்புத் துறைமுகத்தை என்ன, இலங்கை மாதாவைத்தானும் பார்க்கமுடியவில்லை!

"காற்றின் உதவி கொண்டு கலம் சென்றுகொண்டிருந்தது.

"அப்போது–

"வட கிழக்குப் பருவக்காற்று வீசும் காலம்.

"எங்கள் திசை மாறவேண்டி இருந்தது.

""மாலைதீவுக் கலங்கரை விளக்கத்தை சென்றடைவதற்குச் சுலபமாக இத்திசை அமைந்தது!

"மாலைதீவைத் தாண்டிவிட்டோம்!

"அடுத்து

"கப்பல் தொழிலின் இரகசியங்கள் சிலவற்றை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல வேண்டும்.

"சீறிச் சினந்து எதிர்கொள்ளும் புயல் காற்றினாலும், சூறாவளியினாலும்

தாக்குப்பிடிக்க முடியாது.

"நடுக்கடலில் இருக்கும் பெரும் பாறைகளில் பேரலைகள் முட்டி, மோதி எழுப்பும் பயங்கரத்தைப் பார்க்கவும், கேட்கவும் சக்தியற்றவர்கள்.

"கப்பலை ஆடாத ஆட்டம் ஆட்டி, கொந்தளித்து ஆர்ப்பரிக்கும் கருங்கடல் அலைகளுக்கு ஈடுகொடுக்முடியாதவர்கள்,

"கடலோடிகளாக இருக்கத் தகுதியற்றவர்கள்!

"அஞ்சி, அஞ்சிச் சாகும் கோழை நெஞ்சம் படைத்தவர்களால், கப்பல் ஓட்டியாக இருக்கவே முடியாது!

"வாழ்வு, அல்லது சாவு!

"சுறுசுறுப்பும் இந்தத் தொழிலுக்கு அவசியமானது...

மீண்டும் பயணக்கதைக்கு வருகிறார்.

"மாலைதீவு தாண்டிவிட்டோமல்லவா!

"பகல் பொழுது முழுவதும் கப்பல் காற்றினை வேகத்துடன் சேர்ந்து சென்றதால், விரைவாகவே மாலைதீவுத் துறைமுகத்தைத் தாண்டினோம்.

"இனி மிக எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும்.

"எதற்குமே தயாராக இருக்கவேண்டும்!

"எந்தப் பயங்கரமும் எம்மை, எந்நேரத்திலும் எதிர்நோக்கலாம்.

"றொபின்சன் எங்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டிக்கொண்டிருந்தார்.

"எங்களுடன் சேர்ந்து, எங்கள் சாப்பாட்டைச் சில சமயம் சாப்பிடுவார்!

"ஆறுமாதத்துக்குத் தேவையான அரிசி மற்றும் சில சாமான்களும் இருந்தன.

"எங்களுக்குச் சாப்பாட்டைப் பற்றிய பிரச்சினையே இருக்கவில்லை!

"சில சமயங்களில் ஏற்படும் ஒரு முக்கிய பிரச்சனையைச் சமாளிக்கத்தான் எமது பாய்மரக்கப்பலில் "எஞ்சினைப்" பூட்டியிருந்தோம்.

"கருங்கல் பிரதேசத்தில் , "சூனியப் பிரதேசம்" என்ற ஒரு இடம் கடலில் சில சமயம் ஏற்படுகிறது.

"சூரிய ஒளிக்கதிர்கள் நேரடியாகக் கடலைத் தாக்கும்போது காற்று இல்லாமல் போய்விடுகிறது!

"எஞ்ஜின் இயக்கத்தில்தான் செல்லவேண்டியிருக்கும்.

"அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் பாவிப்பதற்குத்தான் எஞ்ஜினை முன்னெச்சரிக்கையாக தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையல் ஆலோசனையை றொபின்சன் ஏற்று முன்னெச்சரிக்கையாகப் பொருத்தியிருந்தார்!

"சூறாவளியும் இப்படியான சூனியப் பிரதேசத்தில் தான் நிகழ்கிறது.

"சமுதாயத்தில் தன்னந்தனியாகவே நிற்பதுபோல இருக்கும் கப்பலுக்கு வழிகாட்டி யார்?

"சில உபகரங்கள்தான்!

"கப்பல் நகர ஆரம்பித்தவுடன் எங்கிருந்து எங்குபோக வேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு உலக வரைபடம் ஒன்று கப்பலுக்குள் மேசை ஒன்

றின் மீது விரிக்கப்பட்டிருக்கும். கடல்மார்க்கமாகச் செல்லும் கப்பல்களுக் கென்றே அந்த வரைபடம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

"அது எந்த நேரமும் அந்த மேசையிலேயே இருக்கும்.

"நகரங்கலைப் பற்றிய விபரங்கள் அந்த "சாட்"டில் இருக்காது!

"உலகத் துறைமுகங்களைக் கொண்டதாக அந்த வரைபடம் இருக்கும்.

"கொம்பாஸ்" என்ற திசையறி கருவி கப்பலுக்கு வழிகாட்டும்!

"நமது கப்பல் நகர ஆரம்பித்தவுடனேயே நாம் கடந்துசெல்லும் தூரத்தை அறியக்கூடியதாக ஒரு கருவி சமுத்திரத்திலும் கப்பலிலுமாகப் பொருத்திவிடப் பட்டிருக்கும்.

"இக்கருவி கப்பலோடும் போது சுழன்று சுழன்று, சென்ற தூரத்தைக் காட் டிக்கொண்டிருக்கும்.

"அடுத்த கருவி–

"சூரியனை அளந்து, சில கணக்கு முறைகளைக்கொண்டு சமுத்திரத்தில் நாம் எங்க இருக்கிறோம் என்பதையறிந்து சொல்வதற்கான "கமான்" என்ற கருவி.

"நாம் அந்தக் கருவி மூலம் எங்கு நிற்கிறோம் என்பதை உறுதி செய்து கொண்டு, மேசையிலுள்ள உலக வரைபட "சாட்"டில் நிற்கும் இடத்தைப் புள்ளி இட்டுக்கொள்வோம்!

"சில சமயம்,

"நாம் செல்லவேண்டிய இடத்தில் ஏதாவது மாற்றம் செய்யவேண்டி இருந் தால், திசையை மாற்றிப் பயணத்தைத் தொடருவோம்..."

அத்தியாயம் 07

தம்பிப்பிள்ளை தண்டையல் தலைமையில் "அன்னபூரணி அம்மாள்" தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

தண்டையலுக்கு உதவியாக, மற்றைய கடலோடிகள் ஒவ்வொரு வேலை யையும் செய்வார்கள்!

சங்கரதாஸ் அடிக்கடி தனது "சாண்டோ" விளையாட்டுகளைச் செய்து காட்டுவார்!

எவ்வளவு கடினமான பயணமென்றாலும், பொழுதுபோவது தெரியாமல், கப்பல் நகர்ந்துகொண்டிருந்தது!

றொபின்சன் இருக்கிறாரே—

அவர் கடலோடுவதில் ஒரு வீரர்! சாதனைக்காரர்! துணிச்சல் நிறைந் தவர்!

"அன்னபூரணி"க்கு முன்னரே, பத்துத் தொன் படகில் உலகத்தை வலம் வந்து சாதனை நிகழ்த்தியவர்!

பத்துத் தொன் படகில், உலகத்தைத் தன்னந்தனியனாக வலம் வந்த றொபின்சனுக்கு முப்பது பேருடன் பயணம் செய்வது பெரிய விஷயமாக இருந் திருக்கமாட்டாதல்லவா!

கருங்கடலில் ஏழு, எட்டு மைல் வேகத்தில் கப்பல் சென்றுகொண்டிருந் தது—

கப்பலின் முன் அணியத்தில் நின்றுகொண்டு றொபின்சன் கடலுக்குள் குதிப்பார்!

—நீச்சலடித்து விளையாடுவார்! பின்னர் கப்பலை வந்து பிடித்து, ஏறுவார்!

மீண்டும் கடலுக்குள் குதிப்பார்!

அவருக்கு இது ஒரு விளையாட்டு! அவருடைய இந்த "விளையாட்டை" தண்டையலும் கடலோடிகளும் ரசிப்பார்கள். றொபின்சனுக்கு ஓரளவு தமிழ் பேசத் தெரியும்.

குழந்தைகள் பேசும் மழலைத் தமிழாக அது இருக்கும்.

கடலோடிகள் பேசும் தமிழ் அவருக்குப் புரியும். அவர்கள் தமிழல் பேசினால், புரிந்துகொண்டு பதில் சொல்லுவார்!

ஏடன் துறைமுகத்தை "அன்னபூரணி" வந்து சேர்ந்துவிட்டாள்!

மழையே கண்டிராத பூமி! ஓரே வறட்சி!

இதுவரை இரண்டாயிரம் மைல் தூரத்தைக் கப்பல் கடந்துவிட்டது!

பயணம் வெற்றிபெற்றே தீரும் என்ற நம்பிக்கை தண்டையலுக்கும், கடலோடிகளுக்கும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஏடனை அடைந்த அன்றைய தினம் அலுப்புத்தீர உறங்கினார்கள்.

குகையும், மலையுமாக வரண்டுபோய்க் கிடந்த ஏடன் துறைமுகப் பகுதியில், வல்வெட்டித்துறை "அன்னபூரணி" நங்கூரமிட்டு நிமிர்ந்து நின்றாள்!

பகல் பொழுதை அந்தப் பகுதியைச் சுற்றிப் பார்ப்பதிலும், சாப்பாட்டுக்கும், தூக்கத்துக்கும் கப்பலுக்கு வருவதுமாக தம்பிப்பிள்ளை கோஷ்டியின் நேரம் போய்க்கொண்டிருந்தது!

மீண்டும் றொபின்சனுக்கு ஒரு தவிப்பு!

–தன் அன்புக்குரிய இனியாளைக் காணவேண்டுமென்ற துடிப்பு றொபின்சனுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது!

ஏடன்வரை தன் இதயம் கவர்ந்தவள் இல்லாது தனித்தே பயணம் செய்தது இப்போது அவருக்கு ஒருவித "சலிப்பை"த் தந்தது!

ஏடனிலிருந்து "அன்னபூரணி" பயணத்தைத் தொடர அவருடைய அன்புக்குரிய "புளொறின்" தேவைப்பட்டாள்!

றொபின்சன் ஏடனிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குப் பறந்து சென்று புளொறினை அழைத்துவர முடிவு செய்தார்.

அமெரிக்கா போய் திரும்பிவரும்வரை கப்பலைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி தம்பிப்பிள்ளை தண்டையலிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப் புறப்பட்டார்!

தன்னை நம்பிப் புறப்பட்டவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொடுத்துவிட்டே அவர் அமெரிக்காவுக்குப் பறந்தார்.

உணவு, உடை, சம்பளம் என்பனவற்றை கை நிறையக்கொடுத்ததினால், தண்டையல் கோஷ்டி கடைசி வரை றொபின்சனுக்கு நேர்மையாக உழைத்தார்கள்!

றொபின்சன் திறமைக்குத்தான் முதலிடம் அளித்தார்!

மற்றவர்களின் சொந்த விஷயங்களில் தலையிடவே மாட்டார்!

மேலை நாடடவர்களிடமிருந்து நாம் படிக்கவேண்டிய பல பாடங்களில் இது ஓர் உயரிய பண்பாகும்!

குறிப்பாக, நாம் இந்த விஷயத்தை நன்கு கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்!

ஒருவன் கொஞ்சம் நல்லாயிருக்கிறானென்றால்,

பொறுக்கமாட்டான்!

காட்டிக்கொடுப்பதே முதல் கைங்கரியமாக இருக்கும்!

"தனக்கு மூக்குப் போனாலும் பரவாயில்லை; எதிரிக்கச் சகுனப் பிழையாக இருக்கவேண்டும்."

இப்படியான "கழுத்தறுப்பு" நீங்கும்போதுதான் நாம் உயர்வோம்!

ஏதோ ஒரு தொழிலைச் செய்து கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதிக்கிறான் என்றால்–

அதைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல், காட்டிக்கொடுத்து "ஆத்மதிருப்தி" அடைவது, நம் மத்தியிலிருந்து அகலும்போதுதான் எமக்கு விடிவுகாலம் பிறக்கும்!

மேலை நாட்டவர்களின் வேகமான முன்னேற்றத்துக்கு, அவர்களிடமுள்ள பரந்த நோக்கமே காரணம்!

றொபின்சனிடமுள்ள பண்புகளைப் பற்றி இரத்தினசாமியும், சேது நவரத்தினராசாவும் என்னிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது,

என் உள்ளத்தில் மேற் சொன்ன சில எண்ணங்கள் அலைமோதின.

–தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையலும் ஒரு தடவை இலங்கை சென்று வர விரும்பினார்.

இவருடன், சேது நவரத்தினராசா, நடராசா, சாண்டோ சங்கரதாஸ் ஆகியோரும் சேர்ந்துகொண்டார்கள்!

இரத்தினசாமி, சபாரத்தினம், சிதம்பரப்பிள்ளை ஆகியோர்களிடம் தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையல் கப்பலை ஒப்படைத்தார்!

இலங்கை போகும் தண்டையலுக்கும், மற்ற மூவருக்கும் பரிசுப் பொருட்களும், சன்மானமும் வழங்கி,

பிரான்ஸ் நாட்டு உல்லாசப் பிரயாணிகள் கப்பலான "அலெக்ஸ் சாந்திரியா"வில், இரண்டாம் வகுப்பில் அவர்களை இலங்கைக்கு றொபின்சன் வழி அனுப்பிவைத்தார்.

இதேசமயம்–

றொபின்சன் அமெரிக்காவுக்குப் பறந்தார்!

அத்தியாயம் 08

"அன்னபூரணி" ஏடனிலிருந்து புறப்படுவதற்குச் சில காலம் பொறுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

அமெரிக்காவிலிருந்து றொபின்சன் தம்பதியர் வந்துசேரவேண்டும்.

தம்பிப்பிள்ளை தண்டயல் கோஷ்டி வந்து சேரவேண்டும்.

அதுவரை–

வல்வெட்டித்துறைப் பக்கம் ஒருமுறை சென்று திரும்புவோமா?

1918ம் ஆண்டுக்குப் பின், வல்வெட்டித்துறை துறைமுகத்தில்,

சித்திரை, வைகாசி மாதத்தில், 60 கப்பல் வரை காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

வல்வெட்டித்துறை மக்களின் வாழ்வே இந்தக் கப்பல் தொழில் தான் தங்கியிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்துப் புகையிலைக்குத் திருவனந்தபுரத்திலும், கொல்லத்திலும், ஆலைப்பள்ளியிலும் நல்ல கிராக்கி!

கப்பல்கள் இவற்றைப் பெருவாரியாகக் கொண்டு சென்றன.

வேப்பூர், மங்களபுரம், போன்ற பல்வேறு இடங்களிலிருந்து ஓடுகள் ஏற்றிக்கொண்டு, கொழும்பு, காலி, யாழ்ப்பாணம், வல்வெட்டித்துறை ஆகிய துறைமுகங்களில் இறங்கினார்கள்.

–இப்படியான பல சுவையான அந்தக் காலப் பெருமைகளை என்னிடம் கூறியவர். "வ.இ" என்று வல்வெட்டித்துறை மக்களால் அன்பாக அழைக்கப்படும் இராமசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்தான்.

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவரை, அவரது இல்லத்தில் சந்தித்துப் பேசியது இன்னமும் என் நினைவில் இருக்கிறது.

இப்போது வல்வெட்டித்துறை நகரசபைத் தலைவராக இருக்கும் பெரியார் ச. ஞானமூர்த்தி ஐயா அவர்கள்தான், அவரை எனக்கு அறிமுகப் படுத்தி வைத்தார்கள்.

1925ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், 1958ஆம் ஆண்டுவரை சிறிய கப்பல் முதல் பெரும் பெரும் கப்பல்களுக்கு அதிபதியாக இருந்தவர் "வ.இ." சிலோன் மாஸ்டர் சேர்டிபிக்கேற், மெற்றியாஸ் இரண்டாவது காப்டன் சேர்டிபிக்கேற் பெற்றுக் கப்பலோட்டியாகவும் இருந்தார்!

திடகாத்திரமான உடலும், சுறுசுறுப்பும், உறுதியான பேச்சும், நிமிர்ந்த பார்வையும்–

"வ.இ." அவர்களைப்பற்றி நினைக்கும்போது, இப்படித்தான் அவர் என் கண்களுக்குள் வருகிறார்!

பாம்பன்,
தேவிபட்டினம்,
தொண்டி,
முத்துப்பேட்டை,
அதிராம்பட்டினம்,
கோடியாக்கரை ஊடாக
நாகபட்டினம்,
காரைக்கால்,
பறங்கிப்பேட்டை,
கடலூர்,
பாண்டிச்சேரி,
தமிழ்நாடு,
ஆகிய பட்டினங்களுக்கும்,
தெலுங்குநாடு,
கொத்தபட்டணம்,
காக்கிநாடு,
விசாகபட்டணம்,
வங்காள விரிகுடாவில் கல்கத்தா,
சிட்டிகாமம்,
அரிக்கன்,

போன்ற பல்வேறு இடங்களுக்கும் திரைக்கடலோடி, திரவியம் தேடி வெற்றிகண்டிருக்கின்றது இவரது கப்பல்கள்.

–சிவகாமசுந்தரி
–ஆதிலட்சுமி
–சண்முகசுந்தரலட்சுமி

–திருநிலைநாயகி
–ஸ்ரீமகாலட்சுமி
–நரசிம்மசாமி

இராமசாமிப்பிள்ளை அவர்களுக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுத்த கப்பல்கள்தான் இவை.

40 தொன் முதல் 295 தொன் வரையான பெரிய கப்பல்கள் வைத்துப் பெரும் வியாபாரங்களை நடத்தியவர் இவர்!

அவரே உங்களுடன் பேசுகிறார்:

"பெரிய பாய்மரக் கப்பல்கள் புரட்டாதி மாதத்தில் புறப்பட்டு, அரிக்கனிலிருந்து லட்சக்கணக்கான நெல் மூடைகளை ஏற்றிக்கொண்டு வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை, யாழ்ப்பாணம் துறைமுகங்களில் பறிக்கப்பட்டு வந்தன.

"பர்மா, ரங்கூன், மோல்மீன், அந்தமான், நிக்கோபார், யாவா, சுமத்திரா, போர்னியோ, பினாங்கு, சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களிலும் நம்மவர்கள் பல சாமான்களை ஏற்றியும் இறக்கியும் வந்தார்கள்.

"அப்போது பிரதான துறைமுகமாக வல்வெட்டித்துறையும், அடுத்துப் பருத்தித்துறை, காங்கேசன்துறை, ஊர்காவற்றுறை, யாழ்ப்பாணம் ஆகியனவும் திகழ்ந்தன.

"அக்காலத்தில் பாய்க்கப்பல்கள் கட்டுவதில், கைதேர்ந்த கலைஞர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் பலர். அவர்களில் சிலரைக் குறிப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்–

"வேலுப்பிள்ளை மேஸ்திரியார்,

"வடிவேலு மேஸ்திரியார்,

"சின்னத்தம்பி மேஸ்திரியார்,

"போன்ற சிலரை என்னால் இன்னமும் மறக்கமுடியாதிருக்கிறது.

"நவீன முறையில், கப்பல்களை உருவாக்கிய பெருமை இவர்களையே சேரும்.

"150 தொன் தொடக்கம், 200, 250 தொன் வரையான மூன்று பாய்மரக் கப்பல்கள் பிரசித்தி பெற்றவை,

"இந்தக் கப்பல்களில் சேர்டிபிக்கேற் பெற்ற காப்டன், இரண்டாவது காப்டன், கப்பல் செலத்தும் சுக்கானியர், கிலாசு, சமையல்காரர் போன்றவர்கள் கடமையாற்றுவார்கள்.

"முழுக்க முழுக்க வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்தவர்களே சகல வேலைகளையும், துணிகரமாகவும், நேர்மையாகவும் செய்து வந்தார்கள்.

ஜப்பான்காரன் குண்டுபோட்டபோது, நீர்மூழ்கிக் கப்பலால் பாய்மரக் கப்பலைச் சிதறடித்தபோது கடலுக்கு அர்ப்பணித்த வல்வெட்டித்துறை வீரர்கள் பலர்! சிதறடிக்கப்பட்ட கப்பலின் ஒரு துண்டைப் பிடித்துக்கொண்டு தப்பிய வல்வெட்டித்துறைச் சாமிக்கண்டு மேஸ்திரி என்பவரை நான் சந்தித்துப் பேசியபோது திகில் நிறைந்த பயங்கர அனுபவங்களை எனக்குச் சொன்னார்.

சமையற்காரராகக் கப்பலில் சென்ற ஒருவர் ஒரு காலைப் பயங்கரத் தாக்குதலின்போது இழந்து உயிருடனேயே வல்வெட்டித்துறை திரும்பிய "கதை"யைக் கேட்டபோது, என் கண்களில் நீர் வழிந்துகொண்டிருப்பதை உணர்ந்தேன்.

மறைந்த தண்டையல்கள் பலரின் வீரசாகசங்களை கேட்டறிந்து வியந்தேன்.

அவர்களில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தண்டையல்கள் சிலரின் அனுபவங்களைக் கேட்டறிந்தேன்.

அத்தியாயம் 09

அந்தக் கப்பலில் இருபத்திரண்டுபேர் அடங்கியவர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பொன்னையா கந்தசாமித் தண்டையலும், சிவசுப்பிரமணியம் தண்டையலும் கப்பலின் காப்டன்கள்.

கப்பலைத் திருத்தி அமைப்பதற்காக ஆந்திராவிலுள்ள காக்கி நாடாவுக்கு ஏச். ஏ. காட்டூன் என்ற அக் கப்பல் சென்றுகொண்டிருந்தது.

சென்னைக்கு மேல் எண்பத்தைந்து மைல் தூரத்தில்–

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை–

பயங்கரச் சூறாவளி!

பாய்கள் சுக்குநூறாகின.

கப்பல் நொருங்கிச் சின்னாபின்னமாகியது,

கப்பலுக்குள் இருந்த ஒரேயொரு படகில்,

அந்த இருபத்திரண்டு பேரும் உயிரே தஞ்சமெனப் பிடித்துக்கொண்டார்கள்!

சிலரது உடலில் ஆடையே இல்லை!

"ஆண்டவனே அபயம்" என்பதைத் தவிர, அவர்களுக்கு வேறொரு துணையுமில்லை!

மூன்று நாட்கள்.

உடல் தொய்ந்து, அறிவு மயங்குகின்ற நிலை.

வல்வெட்டித்துறை அம்மன் கோவிலடியில் வசித்த அந்த மனிதர் தமக்கு ஏற்பட்ட பயங்கர அனுபவத்தை என்னிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

இப்போது எண்பத்தைந்து வயது இருக்கும் அவருக்கு.

திருச்சிற்றம்பலம் சீனிவாசகம் என்ற சீனி அம்மான் "கதை" சொன்ன விதமே தனிப்பாணி.

நெஞ்சத்தைச் சிலிர்க்க வைத்தது,

பத்து வயதில் அவர் கப்பலில் "பொடியனாக"ப் போனார். ஐம்பது வயதுவரை அவர் கப்பலிலேயே காலத்தைக் கழித்தார்.

நேரு, காந்தி, ராஜாஜி, ஜயப்பிரகாஷ் நாராயண், காமராஜர், அறிஞர் அண்ணாத்துரை போன்ற பெரியார்களை நேரில் சந்தித்தவர் சீனி அம்மான்!

"அந்தக் காலத்தில் பர்மா, பினாங்கு, இந்தியா என்றெல்லாம் பாய்மரக் கப்பலில் பயணம் செய்தவன். கடலுக்குள் வாழ்ந்தவன்" என்று கம்பீரமாக நெஞ்சை நிமிர்த்திச் சொன்னார்.

தொடர்ந்து தனது பயங்கர அனுபவத்தைச் சொல்கிறார்;

"சாவு எம்மை அண்மித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே எமக்குத் தெரியாது!

"ஏதாவது ஒரு பெரிய கப்பல் அந்த நேரம் வரமாட்டாதா என்ற கடைசி நேர ஏக்கம்.

"சிறு துரும்பாவது கிடைத்துவிட்டால்...

"ஒருவருக்கு ஒருவர் பேசவே சக்தியில்லை!

"அந்த நேரத்தில்–

"புகைக்கப்பல் ஒன்று!

"தூரத்தே போய்க்கொண்டிருந்தது.

"எம்மைக் கண்ட அவர்கள் எம்மை மீட்பார்கள் என்றொரு நம் பிக்கை.

"ஓ!

"அந்த நம்பிக்கையும் மூழ்கடிக்கப்பட்டு விட்டது.

"கப்பல் எம் பக்கம் வராமலேயே போய்விட்டது!

"இனி–

"சாவுதான்! முடிவு செய்துவிட்டோம்!

"அப்போதுதான்–

"அந்த மாலை நேரம்–

"சீனக் கப்பல் ஒன்று எம் அருகே வந்த.

"கடவுள் கருணை காட்டி விட்டான்!

"கயிறு எறிந்து எங்களை மீட்டார்கள்.

"எங்களுக்கு நிற்கவே சக்தியில்லை.

"கால்கள் தண்ணீரில் ஊறி ஆனைக்கால்போன்று பெருத்துவிட்டன.

"பிஸ்கற் தந்தார்கள். பிஸ்கற்றை அரைத்துத் தரும்படி கேட்டோம்.

"தண்ணீரைத் தொண்டைக்குள் ஊற்றி, அரைத்து மாவான பிஸ் கற்றையும் போட்டுக்கொண்டோம்.

"சென்னையில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள். மறுபிறவிகளாக அங்கிருந்து ஊர் வந்து சேர்ந்தோம்.

"கணபதிப்பிள்ளைத் தண்டையல்,

"பொன்னுசாமித் தண்டையல்,

"மாணிக்கம் தண்டையல் ஆகியோருக்குக் கீழ் நான் பணியாற்றி யுள்ளேன்" என்று பெருமையாகச் சொன்றார்.

ஒரு பெண் கப்பல் முதலாளி வல்வெட்டித்துறையில் கொடிகட்டிப் பறந்திருக்கிறார்!

பல கப்பல்களுக்குச் சொந்தக்காரராக இருந்தார்.

பெயரளவில் மட்டுமல்ல–

எத்தனையோ கப்பல்களை வைத்து, வியாபாரம் செய்து, அவற்றை யெல்லாம் நிர்வகித்த திறமையும், ஆற்றலுமிக்கவராக வாழ்ந்தார்!

அவர்தான்–

சின்னத்தங்கம் முதலாளி!

இவரது தகப்பனார் வைரமுத்து முதலாளி.

பெரும் பெரும் கப்பல்களுக்குச் சொந்தக்காரர்.

சரவணமுத்து என்பவரைத் தனது மகள் சின்னத் தங்கத்துக்குத் திரு மணம் செய்துவைத்தபோது,

கப்பல்களைச் சீதனமாகக் கொடுத்தார்!

கணவனும் மனைவியுமாக, கப்பல்களை வைத்து வியாபாரத்தை வெற்றி கரமாக நடாத்திவந்தனர்!

ஆருயிர் கணவன் இறக்கவே, சின்னத்தங்கம் கப்பல்களையும், வியாபாரத்தையும் தனித்துப் பொறுப்பேற்று நடாத்தவேண்டிய நிலைக்குள்ளா னார்!

மதுரை மீனாட்சி,

சுபத்திரையம்மா,

விநாயக பாக்கியலட்சுமி ஸ்கூனர்,

கருங்கடல் வெற்றி வேலாயுதம்.

சோமசுந்தரம்,

நாகரிகத்துல்லா,

மதுரைச் சொக்கலிங்கம்,

இவ்வளவு கப்பல்களையும் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி, ஏற்றுமதி இறக்கு மதிகளையும் திறமையாக நடாத்தி வந்தவர் சின்னத்தங்கம்!

இந்தியாவிலுள்ள செட்டிநாட்டு முதலாளிகள் பலரும் வியாபாரம் சம்பந் தமாகக் கொடுக்கல், வாங்கல் பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடாத்த வல்வெட் டித்துறைக்குச் சின்னத் தங்கத்திடம் வந்து போவார்கள்!

ஆனாலும்–

பெண் என்பதனால், இவரை ஏமாற்றிவிட முடியாது!

வியாபார தந்திரங்களையெல்லாம் நன்கு கற்று வைத்திருந்தார்!

வல்வெட்டித்துறை சுந்தரலிங்கத்தின் பேத்தியார் தான் இந்தச் சின்னத் தங்கம்!

அதாவது, சுந்தரலிங்கத்தின் தகப்பனாரின் தாயார்தான் சின்னத்தங்கம்!

கப்பலில் செல்பவர்கள் மீண்டும் உயிரோடு திரும்பி வருவார்கள் என்ப தெல்லாம் அப்போது கனவு.

· திரும்பி வந்தால் காண வேண்டியதுதான்!

இப்படிக் கூறிவிட்டு, சீனி அம்மான் என்ற சீனிவாசகம் ஒரு பாட்டைப் பாடினார்.

"பெஞ்சாதி பிள்ளையை வீட்டில் விட்டு
தாங்கள் பேரையும் ரேவுத் துறையில் இட்டு
எண்சாண் உடம்பு வளர்க்கிற
கொடுமையால் யமனுக்கு ஒத்தி எழுதிவிட்டு
ஏறினார் கப்பலிலை!
வந்தவுடன் வாங்கினார் பற்றுச்சீட்டு"

அர்த்தம் நிறைந்த பாட்டு;

அந்தக் காலக் கப்பல் வாழ்வைப் படம்பிடித்துக் காட்டியது!

அத்தியாயம் 10

நமது "அன்னபூரணி"க்கு ஏடனில் என்ன நடந்தது என்று அறிய நீங்கள் ஆவலாக இருக்கிறீர்கள் என்பதை என்னால் உணரமுடிகிறது!

ஏடனில் ஆறுமாதங்கள் எப்படிப் போனது என்பது இரத்தினசாமிக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது!

றொபின்சன் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று, கூடவே தன் மனைவி புளொறினை அழைத்துக்கொண்டு ஏடன் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்; அவருக்கு இப்போது தனி உற்சாகம்!

தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையலும் இலங்கையில் நீண்ட பொழுதைக் கழித்துவிட்டு ஏடன் வந்து சேரந்துவிட்டார்! தில்லையம்பலமும், சுப்பிரமணியமும் வந்தார்கள்!

இனியென்ன,

பயணம் தொடரவேண்டியதுதானே!

ஏடன் துறைமுகத்திலிருந்த ஒன்றரைமைல் தூரத்தில் "அன்னபூரணி" நங்கூரமிட்டிருந்தாள்!

சாதனை வீரர் இரத்தினசாமியே இனிக் "கதை"யைத் தொடர்கிறார்:

"ஆறுமாதத்தை ஏடனில் எப்படிக் கழித்தோம்? எப்படியோ பொழுதைப் போக்கினோம்!

"நானும், சபாரத்தினமும், சிதம்பரப்பிள்ளையும் சமைப்போம். கப்பலுக்குள்ளே இருக்கும் சிறுபடகை எடுத்து, தண்ணீரில் மிதக்கவிட்டுக், கரைக்குச் செல்வோம்.

"இப்படிச் செல்லும்போது, மூவரில் ஒருவர், கப்பலில் இருந்துகொள்வோம்.

"சோமாலியர்கள்தான் நாம் சுற்றிச் சென்ற இடங்களில் வாழ்ந்தார்கள்; பம்பாய் முதலாளிகளும் அங்கு வர்த்தகம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

"பேரீச்சம்பழம் குவித்து வைத்து விற்பார்கள்; நிறையளவு வாங்கிச்

செல்வோம். வயிறு நிறைய, ஆசைதீரச் சாப்பிடுவோம்.

ஆறுமாதங்களல்லவா? வெயிலின் கொடுமைக்குப் பாயும், குந்தானும் மற்றும் உபகரணங்களும் வெடித்து, உடைந்து பழுதடைந்து போகாத வண்ணம் அவற்றைக் கழற்றி வைத்திருந்தோம். "டென்ற்" கூடாரத்தைக் கப்பலுக்குப் பாது காப்பாகப் போட்டிருந்தோம்

"பதினைந்து நாட்களில், பயணத்தைத் தொடர்வதற்கு, கப்பலைத் தயா ராக்கினோம்.

"குந்தானும், பறுவானும் ஏற்றப்பட்டது.

"அன்னபூரணி ஓடும்போருக்கு ஆய்த்தமானாள்!

"றொபின்சனின் உதவியாளராக ஏடன்வரை வந்த எஞ்ஜினியர் குக் தனது ஊருக்குத் திரும்பிப் போய்விட்டார்.

"தம்பிப்பிள்ளை தண்டையல் தலைமையில் நம்மவர் ஆறுபேர்; றொபின் சனும், அவரது மனைவி புளொறினும் – எட்டுப்பேருடன் அன்னபூரணி" நீண்ட கால ஓய்வுக்குப் பின் புறப்பட்டாள்.

"செங்கடல்–

"சிலவாரங்களில் சூடானைச் சென்றடைந்தோம்.

"சூடானைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாமா?

"சூடான இடம்தான்! ஆயினும் ஏடனைவிடச் சூடு சற்றுக்குறைவுதான்.

"றொட்டியும் பேரீச்சம்பழமும், கொண்டல் கடலையும், வேண்டியளவு கிடைக்கும்.

"அராபியர்கள்தான் இங்கு வாழ்கிறார்கள்.

"சூடானில் நாற்பது நாட்களைக் கழித்தோம்.

"அடுத்து–

"சுயெஸ்! சுயெஸைப் போய்ச் சேர்வதற்கு எவ்வித கஷ்டமுமிருக்க வில்லை!

"சூடானில் சூடான சுவாத்தியத்தை அனுபவித்து அலுத்து அலுத்துப்போன எங்களுக்கு சுயெஸ் உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் குளிர்ச்சியைத் தந்தது!

"ஆறு வாரங்கள் சுயெஸை சுற்றியடித்தோம்; அதன் குளிர்ச்சியில் எம்மை மறந்து இருந்தோம்.

"அங்கிருந்து இஸ்மாலியா துறைமுகத்துக்குச் சென்றோம்.

"சுயெஸிலிருந்து சூயஸ் கால்வாய்க்குள்ளேயே நேராகநுழைய வேண்டும்.

"120 மைல்!

"அதாவது சூயஸ் கால்வாயின் நீளம்தான் அது! ஒரே நேரத்தில் ஒரு பெரிய கப்பல்–தான் அந்தக் கால்வாயால் செல்லமுடியும். அவ்வளவு குறுகிய அகலம் கொண்டது சூயஸ் கால்வாய்!

"மற்றொரு கப்பல் விலத்துவதானால், ஒவ்வொரு சில மைல் தூரத்துக்கும் "ப" வடிவில் கால்வாயில் வெட்டப்பட்டுள்ளன.

"இரண்டு பக்கங்களிலும், வயல்களில் வேலை செய்துகொண்டிருப்பவர் களையும், இயற்கைக் காட்சிகளையம் பார்த்து ரசித்தபடியே சென்றுகொண்டி ருந்தோம்!

"சூயஸ் கால்வாய்க்குள் நுழையும்போது, ஒரு பயிலட்"ஏறிக்கொள்வார்;

கால்வாய் முடியும்வரை, அவர் கப்பலுக்குள் இருப்பார்!

"குறுகிய அகலம் கொண்டதாக இந்தக் கால்வாய் இருப்பதால், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைக்கா இப்படியெல்லாம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

"சூயஸ் கால்வாயின் நடுப்பகுதியில்தான் இஸ்மாலியா இருக்கிறது.

"ஆயிரம் கதைபேசும் நைல்நதியைத் தனதாக்கி வைத்திருக்கும் எகிப்தின் துறைமுகம் – தான் இஸ்மாலியா.

"மன்னர் பாருக்தான் அப்போது எகிப்தை ஆண்டுகொண்டிருந்தார். மன்னர் பாருக்கின் திருமணத்தை நேரில் பார்க்கும் பாக்கியம் எங்களுக்குக் கிடைத்தது!

"இஸ்மாலியாவிலிருந்து எகிப்து நாட்டின் தலைநகரான கெய்ரோவுக்கு ரயிலில்தான் செல்லவேண்டும்.

"றொபின்சனும், புளொறினும் கெய்ரோவுக்கு ரயிலில் சென்று மீண்டும் இஸ்மாலியா திரும்பினார்கள்.

"கப்பலில் தாங்கள் இருவரும் இருப்பதாகக் கூறி, கெய்ரோவுக்கு எங்கள் ஆறுபேரையும் ரயிலில் ஏற்றிவிட்டார்கள்!

"நூறு மைல் தூரம்.

"கெய்ரோவில் எம்மையெல்லாம் சுற்றிக் காண்பிப்பதற்கும், தங்குவதற்கும் சகல ஏற்பாடுகளையும் றொபின்சன் அங்கு சென்றபோது எங்களுக்காகச் செய்திருந்தார்!

"றொபின்சனின் ஏற்பாட்டின்படி, ரயில் நிலையத்தில் அவரது நண்பர்கள் எங்களை வரவேற்று அழைத்துச் சென்றார்கள்!

"ஹோட்டலில் தங்கினோம்.

"மன்னர் பாருக்கும், அரசியும் வீதி பவனி வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

"கண்குளிரப் பார்த்தோம்; என்றுமே மறக்கமுடியாத ஒரு நிகழ்ச்சி.

"எகிப்து நாட்டில் நம்மை மயங்கவைத்த இன்னொன்று–

"நைல்நதி!

"நைல்நதி பற்றியும், படித்தும், கேள்விப்பட்டுமிருக்கிறேன்.

"நேரில் பார்த்தபோது–

"அந்த அழகில் என்னையே பறிகொடுத்தேன்! நான் கவிஞனாகப் பிறந்திருந்தால் ஓராயிரம் கவிதைகள் அந்த நைல்நதியைப் பற்றிப் பாடித் தள்ளியிருப்பேன்!

"நைல் நதியை என்னால் வர்ணிக்க முடியவில்லையே என்று கவலையாக உள்ளது.

"மன்னர் பாரூக்கின் திருமணத்தையொட்டி அப்போது நைல்நதி புதிய தோற்றமும், பொலிவும் பூண்டிருந்தது.

"ஓர் இரவு அந்த நதி ஓரத்திலே இருந்து, நாங்கள் ஆறுபேரும் அமர்ந்து, கதைத்த நினைவுகள்...

"ஏதோ ஒரு தனி உலகத்தில் மிதந்தோம்!

"வல்வெட்டித்துறையில் பிறந்த நாம், நைல்நதி ஓரத்திலே அமர்ந்திருந்து, அழகை ரசித்தோம்!

"–இன்னும் என் கண் எதிரே அந்த நைல்நதி ஓடிக்கொண்டுதானிருக்கிறது!

"எகிப்தில் இன்றொரு அற்புதம் கண்டோம்!

"உலக அற்புதங்களில் ஒன்றான பிரமிட்டுகள் எகிப்தில்தான் இருக்கிறது என்பதைச் சின்ன வயதில் புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறேன்!

"இன்னும் சிறுவர்களும், பெரியவர்களும் அதனைப் பற்றிப் படித்துத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

"நேரில் எத்தனைபேர் பார்த்திருப்பார்கள்?

"கண்ணால் கண்டோம்! அந்த இடத்தைப் படமும் பிடித்துக்கொண்டோம்.

"மியூசியம், மிருகக்காட்சிச் சாலை, இப்படிக் கெய்ரோவில் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசத்தில் ஆழ்ந்தோம்.

"இஸ்மாலியாவுக்கு மீண்டும் வந்து சேர்ந்தோம்.

"நைல்நதியின் அழகில் மயங்கி, அதன் ஓரத்திலேயே காலமெல்லாம் இருந்து விடலாமோ என்ற ஏக்கம். இஸ்மாலியா வந்த பின்னரும் ஏக்கம் இருந்துகொண்டே இருந்தது.

'என்ன செய்வது?

'அன்னபூரணி' அமெரிக்கா போய்ச்சேர வேண்டாமா?

அத்தியாயம் 11

செட்டி நாட்டுக்குச் சொந்தமான அ.கு. அ.கு.சோ.கா. என்ற "நித்திய கல்யாணி" கப்பலுக்கு ராமசாமித் தண்டையல், தண்டையலாக இருந்தபோது, செய்த சாதனைகள் சொல்லில் அடங்காது!

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தண்டையலாக இருந்த இவர்,

வல்வெட்டித்துறைக் கப்பலோட்டிகளுக்கு முன்னோடிகளில் ஒருவராக இருந்தாரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முருகுப்பிள்ளை சின்னையா தண்டையல்,

வடிவேல் தண்டையல்,

செல்வமாணிக்கம் தண்டையல்,

இப்படிச் சில சாதனைத் தண்டையல்கள் நெஞ்சத்தில் நிழலாடுகிறார்கள்!

செல்வமாணிக்கம் தண்டையல்–

கடலுக்கே தன்னை அர்ப்பணித்த தியாகச் செம்மல்!

மலபாரிலிருந்து செட்டிநாட்டுக்குச் சொந்தமான கப்பலைச் செல்வ மாணிக்கம் தண்டையல் கொழும்புத்துறைமுகம் நோக்கிக்கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தார்.

அந்தப் பயங்கரம் –

அப்போதுதான் நடந்தது!

முழுக்க முழுக்க வல்வெட்டித்துறைக் கடலோடிகள் தான் கப்பலில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள்!

சூறாவளி–

கப்பல் மூழ்கிவிட்டது! அவ்வளவுதான்!

கடலோடி வாழ்ந்தவர்கள், கடலோடு சங்கமமானார்கள்.

கண்கள் நனைகின்றன.

மாணிக்கவாசகம் தண்டையல்,

சிவகுருமூர்த்தித் தண்டையல்,

பொ. யோகமுத்துத் தண்டையல்,

ஆ. சுப்பிரமணியம் தண்டையல்,

செ. தில்லையம்பலம் தண்டையல்,

முத்துக்குமாரு தண்டையல்,

வ. இரத்தினசாமித் தண்டையல்,

இப்படிப் பட்டியல் நீண்டுகொண்டே போகிறது.

சிலரை நான் விட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் சாதனை செய்தவர்கள்.

கடைசியாக வாழ்ந்த சில தண்டையல்களைச் சந்தித்துப் பேசும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்ததை என்றும் என்னால் மறக்கமுடியாது.

சிவசுப்பிரமணியம் தண்டையல், காத்துலிங்கம் தண்டையல், பொன்னுசாமித் தண்டையல் போன்றவர்களின் சந்திப்புக்கள் இதயம் மறக்காத அனுபவங்கள்.

காலமெல்லாம் கடலோடு கலந்து விளையாடிய அந்தக் கப்பலோட்டிய தமிழன் சிவசுப்பிரமணியம் தண்டையலின் வாழ்வே சுவையானது.

அவர் காதுகளில் அணிந்திருந்த அழகிய சிவப்புக் கடுக்கன் கல்லுகள் என் நெஞ்சத்திரையில் இப்போதும் பளிச்சிடுகின்றன.

இராமசாமிப் பிள்ளையும், நடராசா வாத்தியாரும் இணைந்து கட்டிய அந்தக் கப்பலின் பெயர் திருநிலைநாயகி.

1937ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட இக்கப்பலின் தண்டையலாக நியமிக்கப்பட்டார் சிவசுப்பிரமணியம் தண்டையல்!

கமாண்டிங் அப்பியரான்ஸ்! அதுதான் சிவசுப்பிரமணியத் தண்டையலின் பெருமை!

திருநிலை நாயகி கப்பலைக் கட்டிவித்தவர்களில் ஒருவரான நடராசா வாத்தியாரிடம் பல தகவல்களை அறிந்தேன்.

சிவசுப்பிரமணியம் தண்டையல் பதினைந்து ஆண்டுகாலம் திருநிலை நாயகியில் பணியாற்றினார்.

நேர்மை அவர் உடன் பிறப்பு.

நீண்டகாலம் ஒரு கப்பலில் தண்டையலாக இருந்த தன்ரகசியமும் இதுவே.

1956ஆம் ஆண்டு–

மகாலட்சுமி என்ற கப்பலில் தண்டையலாகப் பொறுப்பேற்றார்.

அரேபியாவுக்குக் கப்பலோட்டியவர் சிவசுப்பிரமணியம் தண்டையல்!

மலபாருக்குக் கப்பலைக்கொண்டுசென்று, அங்கிருந்து அரேபியாத் துறைமுகத்துக்கு இருதடவை கப்பலோட்டிச் சென்றுள்ளார்.

மலபாரிலிருந்து அரேபியாவுக்குப் பதின்மூன்று நாளில் சென்றவர்,

மீண்டும் அரேபியாவிலிருந்து வல்வெட்டித்துறை திரும்பிவர அறுபத்திரண்டு நாள் எடுத்துவிட்டது!

பதினைந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு வல்வெட்டித்துறை தங்கவடிவேல் மீன்பிடி "ரோலர்" ஒன்றை இங்கிலாந்திலிருந்து வாங்கி வல்வெட்டித்துறையில் ஓடவிட்டபோது–

அந்த வெளிநாட்டு ரோலருக்கு சிலகாலம் "காப்டனாக"ப் பொறுப்பு வகித்து அதனை இயக்கியவர் இந்த சிவசுப்பிரமணியம் தண்டையல்!

பாக்கு நீரிணையை நீந்திக் கடந்து சாதனை செய்த வீரர் நவரத்தினசாமி நீச்சல் சாதனையை நிகழ்த்தியபோது, அவருக்கு வழிகாட்டியாகக் கப்பலில் "பயிலட்டாக"ச் சென்றவர் இந்தச் சிவசுப்பிரமணிய தண்டையல்!

கொழும்புத் துறைமுகத்தில் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் கடமையாற்றிய குணசுந்தரம் என்ற வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்தவரைப்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது!

"காப்டன்" தரத்தில் கப்பல் நுணுக்கங்களை முற்றுமுழுதாக கற்றுத் தேர்ந்தவர். அந்த சர்டிபிக்கற்றும் இவருக்குக் கிடைத்தது.

துறைமுகத்தில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர், 1967ம் ஆண்டு வல்வெட்டித்துறையிலுள்ள பிரபல வர்த்தகரான தங்கவடிவேலுவுடன் இவர் சேர்ந்துகொண்டார்.

குணசுந்தரத்தின் திறமையில் அளவற்ற நம்பிக்கை வைத்திருந்தார் தங்கவடிவேல்.

மீன்பிடித் தொழிலை பெரியளவில் செய்யவேண்டுமென்ற நீண்டகால எண்ணத்தைச் செயல்படுத்த விரும்பிய தங்கவடிவேல் "ரோலர், ஒன்றை வாங்குவதற்காக இங்கிலாந்து சென்றார் – குணசுந்தரத்துடன்!

இங்கிலாந்தில் லிவர்ப்பூரில், கப்பல் கம்பனியொன்றிடமிருந்து பதினைந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு ரோலரை வாங்கினார்கள்!

தன்னந்தனியனாக, அரசின் உதவியுமின்றி தங்கவடிவேலு குணசுந் தரத்தின் மீதுள்ள திறமையின் நம்பிக்கையில் இந்த ரோலரை இவ்வளவு விலைகொடுத்து வாங்கினார்.

இலங்கையிலேயே தனிநபர் ஒருவர் இப்படியான ஒரு ரோலரை இவ்வளவு விலைகொடுத்து வாங்கிய பெருமை தங்கவடிவேலுவையே சாரும்!

அந்தக் கப்பலின் காப்டன் குணசுந்தரம்.

இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட ரோலர் ஆழ்கடலில் மீன் பிடித்தது. ஒரு வருடகாலம் – சோதனை நிறைந்த காலமாக இருந்தது அவர்களுக்கு,

தங்கவடிவேலு மனம் தளரவில்லை. உலகத்தின் பல இடங்களுக்கும் சென்று வந்தவர் தங்கவடிவேலு. எத்தனையோ லட்சம் ரூபாவை முடக்கி விட்டோமே என்ற கவலைகூட இல்லாமல் சோதனை ஒன்றை நடாத்திய திருப்தியுடன் ரோலரின் கதையையும் முடித்துக்கொண்டார்.

இதன் பின்னர் குணசுந்தரம் கிரேக்கக் கப்பல் ஒன்றில் காப்டனுக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் சேர்ந்துகொண்டார்.

–கனடாவுக்குச் சமீபத்திலுள்ள ஆழ்கடலில் அந்தப் பயங்கரம் அவருக்கு

நேர்ந்தது.

எண்ணெய் ஏற்றிக்கொண்டு வந்த அந்தக் கப்பலின் முக்கிய பாகமான "கிராஸ்" உடைந்து கப்பல் இரண்டாகப் பிளந்தது!

–அபாய அறிவிப்பு அனுப்பப்பட்டது. ஆனாலும்–

கப்பலில் குணசுந்தரத்துடன் அனைவருமே கடலுக்குள் மூழ்கி இறந்துவிட்டதாகவே தகவல் வந்தது.

கடலோடு விளையாடிய குணசுந்தரத்தின் கதை கடலோடு முடிந்தது.

அவர் வாழ்வு முடிந்து மூன்றாண்டு கூட ஆகவில்லை.

அவர் பெற்ற புதல்வர்கள் இருவரும் வெளிநாட்டுக் கப்பலில் பணி யாற்றச் சென்றுவிட்டார்கள்.

புலிக்குப் பிறந்தவர்கள் பூனையாவார்களா?

அத்தியாயம் 12

இஸ்மாலியாவிலிருந்து சூயஸ் கால்வாய் முடிவான இடத்திலுள்ள "போட்செயிட்"டை அன்னபூரணி சென்றடைந்தாள்.

அங்கிருந்து புறப்பட்ட மூன்றாவது நாள் இந்தப் பயங்கரம் எதிர்நோக்கும் என்று எவருமே அந்த நேரம் வரை எதிர்பார்க்கவேயில்லை!

ஆம்–

அந்தப் பயங்கரம் நடந்தே விட்டது!

"நாம் முடிந்தோம் என்ற முடிவைத் தவிர எம்மால் வேறொன்றுமே நினைக்கமுடியவில்லை!" என்று அந்த பயங்கர நினைவை இரை மீட்டார் இரத்தி னசாமி.

"சூறாவளி.

"அன்னபூரணி போய்க்கொண்டிருந்த பக்கத்திலிருந்து எதிர்த்திசை நோக்கி, கட்டுமீறிக் கட்டுக்கடங்காது பாயத் தொடங்கியது!

"அதிர்ந்து போனோம்.

"நாலா பக்கத்திலிருந்தும் காற்று பயங்கரமாக வீசிக்கொண்டிருந்தது என் பதை மட்டும் உணரமுடிந்தது.

"அடுத்து என்ன நடக்கப்போகிறதோ என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக,

"உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் பதறிக்கொண்டிருந்தோம்.

"காற்றோடு காறாகத், தனது எண்ணப்படி கப்பல் போய்க்கொண்டிருந்

தது; பாயைக் குறைத்தோம்.

"ஆனாலும் காற்றின் வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்கமுடியாமல், பாய் கிழிந்து கொண்டிருந்தது. சூறாவளி கப்பலை மூழ்கடித்து விடுமோ என்ற அச்சம்!

"ஒரு பகலும், ஒரு இரவும் கப்பல் போகிற பக்கம் போகட்டும் என்று இருந்தோம். இருநூறு மைல்களுக்கு அடித்து வரப்பட்டோம்!

"இப்போது ஓரளவு இயற்கையின் தாண்டவம் குறைந்துவிட்டது!

"ஓரிடத்தில்–

"லெட்" ஒன்றில், கயிற்றைக் கட்டி அதன் மூலம் ஆழத்தைப் பார்க்கும் முறையில், ஆழத்தின் உயரத்தைக் கணித்தோம்.

"84 அடி.

"நங்கூரமிட்டுக் கப்பலை குறிப்பிட்ட இடத்தில் கப்பலை நிறுத்துவதற்கு அதுதான் சரியான இடம் என்பதைக் கணித்துக்கொண்டோம்.

"அந்த இடத்தில் கப்பலை நங்கூரமிட்டுக் கொண்டோம்.

"கைபா என்ற இடம்தான் அது. பெய்ரூட்டிலிருந்து இருபத்தைந்து மைல் தூரத்தில் இருந்தது கைபா!" (விடிந்து விட்டது.)

"அலையும், பேரலையும் ஓரளவு ஓய்ந்துவிட்டது.

"பெய்ரூட் துறைமுகத்துக்குக் கப்பலைக் கொண்டு சென்றோம்.

"பாய் கிழிந்து, பலவிதமான சேதங்களுடன், பெய்ரூட் துறைமுகத்தில் "அன்னபூரணி" நின்றுகொண்டிருந்தாள்.

"கப்பல் பயணத்தின்போது, நாங்கள் போதியளவு "கன்வஸ்" துணியைக் கொண்டு சென்றோம். இதனால் கிழிந்த பாய்களை மாற்றி அமைத்து பாதிக்கப் பட்ட பகுதிகளைத் திருத்திச் செப்பனிட்டுக்கொண்டு,

"மீண்டும் புறப்பட்டோம்!

"துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டு, சில மைல் தூரங்கள் சென்றபின்னர் தான் காலநிலை இன்னமும் சீராகவில்லை என்பதை உணர்ந்துகொண்டோம்.

"பெய்ரூட் துறைமுகத்துக்கே மீண்டும் சென்றோம்.

"பெய்ரூட் துறைமுகத்தில் இறங்கிவிட்டோம்; பெய்ரூட்டைச் சுற்றிப் பார்க்கும் ஆசை எனக்கு ஏற்பட்டு விட்டது! நண்பர்களுடன் வெளியே சென் றேன்.

"அமெரிக்கா யூனிவர்ஸிட்டி ஒவ் பெய்ரூட்"டைப் பார்த்தோம்; அங்கு படிக்கிற பையன்கள் எங்களைச் சுற்றிக் காண்பித்தார்கள்.

"இலங்கையர் என்பதை மட்டுமல்ல, வல்வெட்டித்துறை என்ற இடத்தி லிருந்து வந்திருப்பதையும் அவர்களிடம் சொன்னோம்.

"எங்கள் துணிவைப் பாராட்டினார்கள்.

"அந்தப் பல்கலைக்கழத்திலுள்ள விரிவுரையாளர்கள் சிலரைச் சந்தித்துப் பேசினோம். நம் நாட்டைப் பற்றியே துருவித்துருவிக் கேட்டார்கள்.

"பெய்ரூட்டிலிருந்து புறப்பட்டோம்.

"கப்பலுக்குள் ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டார்.

"போட் செட்டிலிருந்து புறப்படும்போது அந்தக் கடலில் நன்கு பழக்கப்பட் டவரான "பயிலட்" சக்காலியா என்பவர்தான் எங்களுடன் றொபின்சனின் ஏற் பாட்டின்படி வந்தார்; அவர்தான் மிகவும் சுகயீனம் அடைந்தார். சூறாவளி யின்போது, அவர் உடல் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது.

"எழுபது வயது அப்போது அவருக்கு; முதுமை எல்லாம் சேர்ந்து அவரை

இந்த நேரம் பார்த்து நோய்வாய்ப்படுத்திவிட்டது!

"பெய்ரூட்டிலிருந்து புறப்பட்ட நாம் கிறீட் போய்ச் சேர்ந்ததும், சக்காலியாவை ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதித்தோம்.

"சக்காலியா இனிக் கடல் பிரயாணம் செய்யக்கூடாதெனக் கண்டிப்பான உத்தரவை டாக்டர் போட்டுவிட்டார்!

"டொனால்ட் மக்கூஸ் என்ற மற்றும் ஒருவரை அழைத்துச் சென்றோம்.

கிறீட்டிலிருந்து ஜிபிறேல்டருக்கு–

அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தைக் கடக்கவேண்டும். மிகச் சோதனையான கட்டம்!

பாயின் உதவியுடன் அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தைக் கடப்பது சுலபமான காரியமா?

ஜிபிறோல்டர் துறைமுகத்தை "அன்னபூரணி" சென்றடைந்தாள்!

அப்போது–

"ஸ்பானிஷ்–பிராங்கோ" கலவரம் நடந்துகொண்டிருந்தது!

ஜிபிறோல்டரில் தில்லையம்பலம் இலங்கைக்குத் திரும்பினார்; மேலும் ஒருவர் குறைந்துவிட்டார்!

ஏடனில் ஏற்கனவே சேது நவரத்தினராசா, இலங்கை சென்று திரும்பவில்லை!

ஜிபிறோல்டரிலிருந்து புறப்படும்போது,

"ஸ்பானிஷ் பிராங்கோ" கலவரத்தில் ஈடுபட்ட அமெரிக்கன் ஒருவன் கப்பலுக்குள் ஏறிக்கொண்டான்!

கைதியாக இருந்து, அவர்கள் பிடியிலிருந்து, தப்பி ஓடி வந்தவன்! ஜிபிறோல்டரிலுள்ள அமெரிக்கத் தூதரக அதிகாரிகள் மூலமாக எங்கள் கப்பலுடன் தொடர்பு கொண்டான். றொபின்சனின் சம்மதத்தோடு, அந்த அமெரிக்கனை தப்பிப்பிள்ளை தண்டையல் ஏற்றிக்கொண்டார்!

பயங்கர வெடிச்சத்தம்!

ஸ்பெயினுக்குச் சொந்தமான "பிளீட்" ஒன்று வந்துகொண்டிருந்தது!

"அன்னபூரணி"யைச் சுக்குநூறாக்க ஒரேஒரு வினாடி போதும், அந்த பிளீட்டுக்கு!

–அன்னபூரணி கொடியை இழுத்து மரியாதை செலுத்தினாள்!

ஒரு தடவையல்ல, பல தடவை கொடியை இழுத்து, இழுத்து "சல்யூட்" செய்யப்பட்டது!

கிட்டவந்த ஸ்பெயின் வீரர்கள் "ஆயுதங்கள் கொண்டுபோறியளா? என்ன விஷயம்?" என்று கேட்டார்கள்.

அன்னபூரணியின் மேல் தளத்தில் –

இரத்தினசாமிதான் அப்போது நின்றுகொண்டிருந்தார்!

ஆங்கிலத்தில், அவர்களுக்குப் பதில் சொன்னார் இரத்தினசாமி!

பயணத்தின் நோக்கம் பற்றி விளக்கினார்கள்!

விட்டுவிட்டார்கள்.

அடுத்த "கண்டமும்" அன்னபூரணிக்குக் கழிந்துவிட்டது!

கனேரியாத் தீவுகளைத் தாண்டிவிட்டார்கள்!

அத்தியாயம் 13

பேர்மியூடா.

அமெரிக்கச் செல்வந்தர்களின் சுகபோகத்துக்கான சொர்க்கபூமி.

அமெரிக்கர்கள் விடுதலையை தங்கள் இதயம் கவர்ந்த இனியவர்களுடனும், பிள்ளைகளுடனும் கழித்துச் செல்வார்கள்.

குளிர்ச்சியான பிரதேசம்.

அமெரிக்கச் செல்வந்தர்கள் மாடமாளிகை கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த இடத்திலிருப்பவர்கள், இஸ்லாமியாவிலிருந்து, ஆண்டாண்டு காலத்துக்கு முன்னர் அடிமைகளாகக் கொண்டுவரப்பட்டவர்களாம்!

தமது மூதாதையரின் இடம் அதுதான் என்பதை நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இஸ்லாமியாவிலிருந்து "அன்னபூரணி" புறப்படும்போது, கப்பல் கடலில் ஆட்டம் காணாத விதத்தில், அங்கு நிறையளவு மண்மூடைகளை கட்டிக் கப்பலில் போடப்பட்டிருந்தது.

இஸ்லாமியா மண்தான் அது என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டபோது ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள்!

சாக்குகளிலிருந்து கைநிறைய மண்ணை எடுத்துச் சென்றார்கள்!

தாயகத்தின் மண்ணை எடுத்து முத்தமிட்டார்கள்!

பேர்மியூடாவில் நூற்றுக்கணக்கான அழகுத் தீவுகள்!

பேர்மியூடாவிலிருந்து பயணம் தொடர்ந்தது!

"அன்னபூரணி அம்மாள்" அமெரிக்காவைச் சென்றடைய இன்னும் இருந்த இடைவெளித்தூரம் –

அறுநூறு மைல்கள்!

எத்தனை சவால்கள் –

எத்தனை இடர்கள் –

உயிரையே துச்சமென மதித்து, பயங்கரப் பயணத்தை நடாத்தி, இன்னும் அவர்கள் அடையவேண்டிய தூரம் ஆக அறுநூறு மைல்கள் தான்!

இதற்கு முன்பாக–

போட்செட் துறைமுகத்தில் "அன்னபூரணி" தரித்து நின்றபோது–

சந்தோஷமான ஒரு சமாச்சாரம் தான்!

றொபின்சன் மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக்குதித்தார்! அவருக்கு இப்போது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி!

"அன்னபூரணி" அமெரிக்கா சேரப்போகிறாள்!

அதேநேரத்தில்–

தனது இனியவள் ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகிவிட்ட செய்தி அவருக்கு தேனாக இனித்தது!

வல்வெட்டித்துறை கடலோடிகளும் றொபின்சன் மகிழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டார்கள்!

"றொபின்சன் தனது மனைவியுடன் "போட்செட்"டிலிருந்து விமானத்தில் பறந்துசென்றுவிட்டார்!

அமெரிக்காவில் அன்னபூரணியை வரவேற்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வதும் ஒரு நோக்கம்!

ஒன்றரை வருடகாலத்துக்கு மேலான நீண்ட பயணம்–

றொபின்சன் என்ற அமெரிக்கர் நினைத்ததை வல்வெட்டித்துறைக் கடலோடிகள் செய்து முடித்துச் சாதனை நிலைநாட்டிவிட்டார்கள்!

அமெரிக்காவின் பிரசித்திபெற்ற குளோசெஸ்ரர் துறைமுகத்தில் எக்கச்சக்கமான வரவேற்பு–

"அன்னபூரணி" நங்கூரமிட்டிருந்த இடத்திற்கு ஏராளமான அமெரிக்கர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள்!

அன்னபூரணிக்குள் ஏராளமான கூட்டம்!

கப்பலைச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள்!

தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையலையும் மற்றைய கடலோடிகளையும் கேள்வி கேட்டு, அன்புத் "தொல்லை" கொடுத்தார்கள்!

திணறிப்போய்விட்டார்கள்– அமெரிக்கர்கள் கொடுத்த அன்புத் தொல்லையில்!

வல்வெட்டித்துறைக் கடலோடிகளின் சுவையான பேட்டிகள், செய்திகள் அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின.

றொபின்சன் செல்வத்தில் புரளுபவர்!

அவரும், அவர் மனைவியும் அன்னபூரணியை அமெரிக்கா கொண்டுவந்து சேர்த்தவர்களுக்கு ராஜமரியாதை அளித்தார்கள்!

அமெரிக்காவின் முக்கிய இடங்களையெல்லாம் அவர்கள் பார்ப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை றொபின்சன் செய்துகொடுத்தார்!

நியூயோர்க்கை மூன்று தினங்கள் சுற்றிப்பார்த்தனர்!

அமெரிக்காவில் அவர்கள் சில தினங்கள் கழித்தனர்!

நெஞ்சத்தை விட்டகலாத அமெரிக்க நினைவுகளுடன்–

தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையலும், மற்றும் கடலோடிகளும்,

அமெரிக்காவிலிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டனர்! நீராவிக்கப்பலில் சிங்கப்பூர் வழியாக நாடு திரும்பினார்கள்! ●

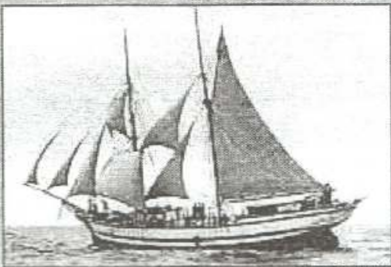

"அன்னபூரணி" கப்பலில்
அமெரிக்கா வரை பயணித்து
ஆழக்கடலில் சாதனை படைத்த
வல்வை மாலுமிகளில்
கடைசிக் கடலோடியாய் வாழ்ந்து – மறைந்த
ஐயாத்துரை இரத்தினசாமி
அவர்களுடனான நேர்காணல்

வல்வையில் இருந்து அமெரிக்கா சென்ற அன்னபூரணி இரட்டைப் பாய்மரக் கப்பல்

வானளாவ எழுந்து நின்கின்ற அந்த நினைவுத் தூபி... என் கண்முன்னே பிரமாண்டமாக தோற்றமளித்துக்கொண்டிருக்கின்றது...!

மாலை நேரங்களில் மனதுக்கு அமைதியைக் கொடுக்கும் அந்த நினைவாலயத்தின் முன்னால் சிறிது நேரம் நான் மெய்மறந்து நிற்கின்றேன்.

எனக்குமுன்னே வெண்மையாக நரைத்துப்போன தலையும் வெறும் தோளிலே போர்த்திய சால்வையும் கொண்ட ஒரு மனிதர் கண்களை மூடியபடி அமைதியாக நின்றுகொண்டிருந்தார்.

அந்த தூபியின் முன்னால் நின்ற அந்த மாமனிதரின் உதடுகள் ஏதோ முணுமுணுப்பதுபோல் தெரிந்தது...

மெல்லிய தென்றல் காற்று வீசிக்கொண்டிருந்தது... அந்தக் காற்றிலே அங்கு ஓங்கி வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் சவுக்க மரங்கள் ஆடி அசைந்து மெல்லிய கீதம் இசைப்பது போல் ஒலி எழுப்பிக்கொண்டிருந்தன...

அந்த முதியவரின் தோற்றமும், பஞ்சடைந்து உலர்ந்துபோன தலைமயிரும், தெளிந்த பார்வையும் என்னை அவர்பால் ஈர்த்தது... அவரது அந்த மூப்பெய்திய தோற்றம் அவரை ஒரு சாதாரண ஆளாக எனக்குக் காட்டவில்லை.

மெதுவாக அவருக்கு அருகில் சென்று அவருடன் பேச்சுக் கொடுப்பதற்காக வாயைத் திறந்தேன்...

"தம்பி!... இந்தத் தூபியைப் பாருங்க...
சரியாக அன்னபூரணிக் கப்பல் மாதிரித் தெரியல்லை..."
அவர் என்ன கூற வருகிறார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை...
"ஐயா!... அன்னபூரணியா...?
நீங்கள் சொல்வது புரியவில்லையே..."
என்று வார்த்தைகள் குழம்பிக்கொண்டிருந்தன...
"என்ன தம்பி!... நீங்களும் இந்த
ஊர்தானா...? ஹா... ஹா... ஹ..."

என்னை ஒரு தடவை ஏற இறங்கப் பார்த்துக்கொண்ட அந்தப் பெரியவர், தனக்குள் எழுந்த சிரிப்பை அடக்கமாட்டாதவராய் வாய்விட்டே பலமாகச் சிரிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்...

எனக்கோ அந்த நேரம், என்ன செய்வது என்று தெரியாத நிலையில் குழப்பமாகத்தான் இருந்தது.

"வல்வெட்டித்துறையில் இருந்து 1939ஆம் ஆண்டு சுயேஸ் கால்வாயி னூடாக அமெரிக்காவரை ஓட்டிச் செல்லப்பட்ட இரட்டைப் பாய்க் கப்பல் அன்ன பூரணியைத் தெரியாதவராக இருக்கிறீர்களே...

ஓ... அந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்ச்சியைத், தன் மனப்பதிவில் இருந்து அழிக்கமுடியாத அந்தச் சம்பவத்தை நான் அறிந்திருக்கவில்லை என்று எண்ணியதும் அவருடைய முகத்தில் ஏமாற்றமும் அதிர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும்.

எப்பொழுதோ நடைபெற்று முடிந்த அந்தச் சாதனையை நான் மட்டுமல்ல எங்களில் பலர் அதை மறந்துவிட்டனர் என்பதை அவர் நாசூக்காகச் சுட்டிக்காட்டியதும் எனக்கும் வெட்கமாகப் போய்விட்டது.

பொங்கும் கடல் அலைகளினூடாக சுயேஸ் கால்வாய் வழியாக அமெரிக் காவுக்கு ஓட்டிச் செல்லப்பட்ட கப்பல் 'அன்னபூரணி அம்மாள்' நவீன தொழில் நுட்பம் வளர்ச்சியடையாத அந்தக் காலத்தில் உள்ளூர் மரத்தில் எமது ஊர் மேத்திரியினால் கட்டப்பட்டு வல்வைக் கடலோடிகளினால் மிகத் துணிச் சலாகக் கொண்டுசெல்லப்பட்ட இரட்டைப் பாய்க் கப்பலான 'அன்னபூரணி அம்மாள்' என்ற அந்தக் கப்பல் வல்வெட்டித்துறைக்கு மட்டுமல்ல தமிழ் உலகுக்கே பெருமை சேர்க்கக்கூடியது. 1936ம் ஆண்டு அமெரிக்க செல் வந்தரும், பிரபல நூலாசிரியருமான வில்லியம் அல்பேட் றொபின்சன் என்பவரால் வாங்கப்பட்ட 'அன்னபூரணி அம்மாள்' ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கது என்பதை நாம் மறந்துவிட்டதும் துர்ப்பாக்கியமானதுதான்...

ஆம்!... அன்று அந்தக் கப்பலில் சென்றவர்களில் ஒருவரான திரு. ஐயாத்துரை இரத்தினசாமி தான் இவர் என்றதும் எனது மகிழ்ச்சி இரட்டிப்படைந்தது... வல்வெட்டித்துறையில் உள்ள வித்தனை ஒழுங்கையில் தான் வசிக்கின்றார் என்பதை அறிந்ததும் அவரது சாதனைகளையும், அந்த வரலாற்றையும் நேரில் கேட்டு அதனை ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆவல் என் உள்ளத்தில் முகிழ்த்துக்கொண்டிருந்தது... நான் அவருடன் பேச்சுக் கொடுக்க ஆரம்பித்ததும், அந்த இடத்திற்கு காலஞ்சென்ற அருள் அம்பலவாணரும் வந்துசேர்ந்தார். அருள் அம்பலவாணர் என்பவர் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், "ஆனந்தவல்லி" கப்பலின் தண்டையலாக இருந்து பின்னர் கொழும்புத் துறைமுகத்தில் Tug Master ஆகக் கடமைபுரிந்தவர். அவர் வல்வையின் இளம் சந்ததியினரை கடல் மாலுமித் தொழில் நுட்பத்தில் ஊக்குவிக்கும்பொருட்டு, காலஞ்சென்ற கப்டன் கா. மோகனதாசின் உதவியுடன் வல்வையில் ஒரு நாவாய் பயிற்சிப் பள்ளியை (Navigation Training School) ஆரம்பித்துச் சிலகாலம் செயல்படுத்தி வந்தார்.

அவரின் உதவியுடன் இது தொடர்பாக சில விபரங்களை மாமனிதராகக் கௌரவிக்கப்பட்ட திரு. ஐயாத்துரை இரத்தினசாமியிடம் நேரில் கேட்டுத்

தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்ததும் நான் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. இது நிகழ்ந்தது 1989ஆம் ஆண்டு கப்பலோட்டிய தமிழர் வாழ்ந்த இந்த மண் இன்று புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு நிலையில் இருப்பதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு தலைதூக்கியது... "கப்பல் ஓட்டிய தமிழன்" என்றதும் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றின் ஒரு உந்துசக்தியாக இருந்த வ.உ. சிதம்பரனாரைத்தான் உலகம் அறியும். ஆனால் அந்தக் கப்பல் ஆங்கிலேயரிடம் இருந்து வாங்கி, சுதேச வர்த்தகத்திற்கு உபயோகிக்கப்பட்டது... ஆனால் எமது "அன்னபூரணி அம்மாள்" கப்பல், எமது மண்ணில், எம்மவரால் கட்டப்பட்டு அமெரிக்கரால் வாங்கப்பட்டு எம்மவராலேயே இரண்டு வருடங்கள் வரை உலகின் ஒவ்வொரு துறைமுகங்களாக கடந்து இறுதியாக அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்ட கதையை அந்த வீரதீர சாகசங்களை, அந்தக் கப்பல் ஓட்டிகளுள் உயிருடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அவரிடமே கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதுடன் அதை வரலாற்று ஆவணமாக்குவது, வல்வெட்டித் துறையின் வரலாற்றுக்கு நாம் செய்கின்ற ஒரு காணிக்கையாகும்.

ஆம்!... அன்று அவருடன் இடம்பெற்ற உரையாடலை அப்படியே எவ்வித மாற்றமும் செய்யாது இங்கே உங்கள் நுகர்விற்காக காணிக்கையாக்கு கின்றேன்.

கே:–

நீங்கள் உங்கள் சிறுபராயத்தைப் பற்றியும் கல்வி, தொழில் போன்றவற்றைப் பற்றியும் சுருக்கமாகக் கூறுவீர்களா?

பதில்:–

நான் 01.02.1909இல் பிறந்து 4ஆம் வகுப்புவரை வல்வையிலுள்ள அரியகுட்டி (அமெரிக்க மிசன்) பாடசாலையில் படித்தேன். எனது தாய் மாமன் புண்ணியமூர்த்தி தண்டையலுடன் மிகுந்த பாசம் வைத்திருந்த எனக்கு அவருடன் சேர்ந்து கப்பலில் ஊர்சுற்றித்திரியவே ஆர்வம் மிகுந்திருந்தது. வல்வை சிதம்பராவிலும் படிக்கவைத்தார்கள். ஆனால் எனக்கு படிப்பில் ஆர்வம் இருக்கவில்லை.

கே:–

உங்கள் கப்பல் வாழ்வில் கன்னிப் பயணம் பற்றிக் கூறுங்கள்.

பதில்:–

நான் 1919இல் அதாவது எனது 10வது வயதில் இங்கிருந்து மாட்டுவண்டியில் யாழ்ப்பாணம் ஊடாக ஊர்காவற்றுறைக்குப்போய் அங்கிருந்து எனது மாமன் புண்ணியமூர்த்தித் தண்டையலுடன் தோணியில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள அதிராம் பட்டினத்திற்கு போனேன். அங்கு ஒரு முஸ்லிம் முதலாளிக்கு சொந்தமான "அகமட்குவரஜி" என்ற கப்பலில் நல்ல இன வடக்கன் மாடுகள் பலவற்றை ஏற்றிக்கொண்டு வந்தோம். தொடர்ந்து அக்கப்பல் அரக்கன், பர்மா போன்ற துறைகளுக்குப் போய் நெல் அரிசி போன்றவற்றைக்கொண்டு வந்தது. நான் அக்கப்பலில் சமையல் செய்பவருக்கு எடுபிடி வேலை செய்பவராக வேலை செய்தேன்.

இதன் பின்னர்தான் மீண்டும் என்னை 1920இல் வல்வை சிதம்பராவில் படிப்பதற்குச் சேர்த்தார்கள்.

கே:–

நீங்கள் அதன்பின் படிப்பைத் தொடரவில்லையா?

பதில்:–

1928இல் S.S.C பரீட்சை எடுத்தேன். ஆனால் சித்தியடையவில்லை. இதன்பின் 3 வருடங்கள் சிங்கப்பூரில் வேலைக்காக அலைந்து மீண்டும் 1932இல் ஊருக்குத் திரும்பி எமது ஊர்த் தண்டையல்களுடன் சேர்ந்து கப்பலில் கடலோடியாக எமது திறமையை வளர்த்து வந்தேன்.

கே:–

நீங்கள் ஏதாவது சாதனை படைக்கவேண்டும் என நினைக்கவில்லையா?

பதில்:–

ஏன் இல்லை? கப்பலில் இந்த உலகத்தைச் சுற்றிவர வேண்டும் என்ற ஆசை, ஆனால் அது நிறைவேறுமா என்ற சந்தேகமும் கூடவே இருந்தது. 1936இல் ஜேர்மனியர் ஒருவர் கடற் பிரயாணம் செய்து திருகோணமலையை அடைந்து தனக்கு உதவியாக தனது வள்ளத்தில் என்னையும் கூட்டிச்செல்ல இருந்தார். நான் எல்லையில்லா ஆனந்தம் அடைந்தேன். ஆனால், அது பகற்கனவாகிவிட்டது. எனது உறவினர்களின் கடுமையான எதிர்ப்பினால் அது கைகூடாமல் போய் விட்டது.

கே:–

நீங்கள் எப்படி அன்னபூரணியை அமெரிக்காவுக்கு கொண்டுபோக நேர்ந்தது?

பதில்:–

இதற்கு நான் பதில் சொல்லவேண்டுமானால் வல்வெட்டித்துறையினரது கப்பல் கட்டும் தொழிலையும் அவர்களது கடல்கடந்த வணிகத்தையும் சிறிது கூறியாக வேண்டும்.

எமக்குத் தெரிய அதாவது கர்ணபரம்பரையாக ஏறக்குறைய 7, 8ம் நூற்றாண்டுகளாக நாம் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறோம். உலகத்தில் கப்பல் கட்டும் தொழிலில் வல்வெட்டித்துறை மக்கள் வல்லுனர்களாக திகழ்ந்தமைக்கு பல சான்றுகள் உள்ளன. 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் எம்மவர் பல கப்பல்களை வைத்து தொழில் நடத்தி வந்தனர். இவர்கள் அதிராம் பட்டினம், நாகபட்டினம், காக்கிநாடா, கல்கத்தா, சிட்டகொங், ரங்கூன், பினாங்கு, பாகிஸ்தான், மலேசியா, சிங்கப்பூர், நிக்கோபார், யாவா, சுமத்திரா போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று 3000 தொன் தொடக்கம்11,000 தொன்வரை சரக்குகள் ஏற்றக்கூடிய கப்பல்களில் வியாபாரத்தில் சுதந்திரமாக ஈடுபட்டுவந்தனர். இக்காலகட்டங்களில் எமக்குச் சொந்தமானதும் இந்திய செட்டிமாருக்கு சொந்தமானதுமாக

இருந்து 113 கப்பல்களின் பெயர்கள் "வல்வெட்டித்துறை ஊரின்னிசை" எனும் நூலில் காணப்படுகிறது. கப்பல் கட்டும் தொழில் ஒவ்வொரு நுணுக்கங்களையும் எம்மவர் அறிந்திருந்தனர் என்பதற்கு ஒரு சான்று வருமாறு: 1850ஆம் ஆண்டளவில் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த "King Of Atlantic" என்ற நாலு பாய்மரக் கப்பல் திருகோணமலையில் கடலில் அமிழ்ந்தபோது அதை எடுக்க முடியாமல் அந்தக் கப்பலை அந்த நிலையிலேயே விற்றுவிட நேர்ந்தது. இரு 12000 தொன் எடையுள்ளது. இதை அறிந்த வல்வைப் பெரியவராகிய வெங்கடாசலம்பிள்ளை என்பவர் இக்கப்பலை ஏலத்தில் வாங்கி மிதக்கச் செய்து வல்வைக்கு கொண்டு வந்து பழுது பார்த்து அதனை சிலவருடங்களாக கடல்கடந்த வியாபாரத்திலும் பயன்படுத்தினார். எமது ஊரில் கட்டப்பட்ட கப்பல்கள் உலக ஸ்தாபனமாகிய "லொயிட்ஸ்" இல் பதிவு செய்யப்பட்டவையாகவே இருந்தன.

29.11.1990இல் உதயன் பத்திரிகையில் வெளியான செய்தியை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தம். தலைப்பு:– கப்பல் கட்டும் துறை – வல்வெட் டித்துறை பற்றியும் கொழும்பு மாநாட்டில் ஆராய்வுசெய்து பண்டைக் காலத்தில் கப்பல் கட்டும் தொழிலில் வல்வெட்டித்துறையை சேர்ந்தோர் ஆற்றிய பங்கு குறித்தும் கொழும்பில் டிசம்பர் 12, 14ம் திகதி நடைபெற விருக்கும் மாநாட்டில் ஆராயப்படவிருக்கிறது. வடக்கில் வல்வெட்டித் துறையைச் சேர்ந்தோர் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தனர் என்றும் களனி பல் கலைக்கழக புதைபொருள் சம்பந்தமான பேராசிரியர் திரு. சேனக பண்டார நாயகா செய்தியாளர் மாநாட்டில் தெரிவித்தார். சுதந்திரமாக கடல்கடந்த வாணிபம் செய்த இவர்கள் சிங்கப்பூர், யாவா, சுமத்திரா ஆகிய இடங்களில் பல சைவக் கோயில்களையும் அமைத்துள்ளனர்.

கே:–

அன்னபூரணி எத்தனையாம் ஆண்டு யாரால் கட்டப்பட்டது? அதன் விபரங்களைக் கூறுவீர்களா?

பதில்:–

வல்வையிலுள்ள ஆதிகோவிலடிக் கிராமத்தின் கிழக்குப் புறத்தில் உள்ள ஒரு கப்பல் கட்டுத்தளத்தில் (வாடியில்) இந்த இடம் இன்றும் வாடியடி என அழைக்கப்படுகின்றது. இதன் கடலோரத்தில் அன்றைய கப்பல்களின் வீரக்காவியம் கூறும் சின்னங்களாக பல தொன்கள் எடையுள்ள இரு நங்கூரங்களை இன்றும் காணலாம். இந்நங்கூரங்களைக் கொண்டே அப்போ கட்டப்பட்ட கப்பல்களின் பருமனை ஊகிக்கக்கூடியதாக இருக் கும். இக்கப்பல் உள்ளூர் வேப்பமரம் கொண்டு எமது ஊரைச் சேர்ந்த சுந்தரி மேத்திரியாரால் கட்டப்பட்டது. இவர் பொன்னி மேத்திரியின் தந்தை இந்த இரட்டைப் பாய்மரக் கப்பல் 1930இல் வெள்ளோட்டம் விடப் பட்டது. இதன் நீளம் 137 அடி.

இவை 69 தொடக்கம் 80 வருடங்கள் பாவிக்கக்கூடிய திறன் கொண் டவை. இக் கப்பலுக்கு உண்மையான பெயர் "அன்னபூரணி அம்மாள்"

இதற்கு முதல் பொன்னுத் தண்டையலின் தந்தை உடையாமணலைச் சேர்ந்த முருகுப்பிள்ளை குமாரசாமித் தண்டையல் அன்னபூரணி என்ற அதிஷ்டமுள்ள ஒரு கப்பல் யாவா, சுமித்திராவரை பல காலம் கடலோடிப் பெரும் பொருள் சேர்த்துத் தந்தமையால் அதே பெயரில் இந்தக் கப்பல் கட்டப்பட்டது என்பதையும் சொல்லத்தான் வேண்டும்.

இக்கப்பலின் சிறப்பை அறிந்த தமிழ்நாடு தேவக்கேட்டையைச் சேர்ந்த பி.கு. நாகப்பச் செட்டியார் இதை விலைக்கு வாங்கித் தொழில் புரிந்து வந்தார். இக்கப்பல் பல துறைகளுக்குச் சென்றாலும் வல்வைத் துறையையும் முறைக்கு முறை தரிசிக்கத் தவறுவதில்லை. இப்படியான காலத்திலேதான் 1936இல் அமெரிக்க செல்வந்தரும் கடலோடியுமாகிய றொபின்சன் என்பவர் எம் ஊர் கப்பற் பெருந்தரகராகிய கதிரவேலுப்பிள்ளையைக் கூட்டிச் சென்று நாகப்பச் செட்டியாரிடம் அன்னபூரணியை விலைகொடுத்து வாங்கினார். அவர் இக்கப்பல் பாய்விரித்து பயணம் செய்தபோது அதன் அழகில் மயங்கினார். உலகத்தை ஒரு சினன் வள்ளத்தில் உல்லாசப் பயணமாக சுற்றி வந்துகொண்டிருந்த அந்த பிரபு இதை ஒரு வினோதப் பொருளாக அமெரிக்காவுக்கு கொண்டுசெல்ல ஆசைப்பட்டார். அதை பின்னர் செய்வித்தும் முடித்தார்.

கே:–

உங்களுக்கு எப்படி றொபின்சன் பிரபுவின் அறிமுகம் கிடைத்தது?

பதில்:–

பிரபுவினால் வாங்கப்பட்ட கப்பல் கொழும்புத் துறைமுகத்திற்கு வல்வெட்டித்துறை கடலோடிகளினால் கொண்டுவரப்பட்டது. நான் அப் பொழுது Mate Certificate எடுப்பதற்காகக் கொழும்பு சென்றேன். அந்தப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்ததும் நேரடியாகவே உடன் திரு. றொபின்சனை சந்தித்து என்னையும் அன்னபூரணியம்மாளை அமெரிக்காவுக்கு கொண்டுபோகும் மாலுமிகள் குழுவில் சேர்க்கும்படி விண்ணப்பித்துக்கொண்டேன்.

கே:–

அந்தச் சிறிய கப்பலில் பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்கள் தொலை விலுள்ள அமெரிக்காவுக்கு அதுவும் முன்பின் அனுபவமில்லாத பயங்கரக் கடல்களை கடந்து செல்லத் துணிந்தது ஒரு கண்மூடித்தனமான செயலல்லவா?

பதில்:–

அக்கப்பலை வாங்கிய றொபின்சன் அதனை உவாக்கர் (walkefs) கம்பனி மூலம் ஒரு ஆங்கிலக் குடும்பம் வசிக்கக்கூடிய வகையில் குளியல் அறை, சாப்பாட்டறை போன்றன கொண்டதாக ஒரு நவீன கப்பல் போல சில மாறுதல்களை செய்வித்துக்கொண்டார். அத்துடன் காற்றில் பாய்விரித்து பயணம் செய்யமுடியாத சந்தர்ப்பங்களிலும் ஆபத்து நேரங்களிலும் உதவக்கூடியதாக 'என்ஜின்' உம் பூட்டப்பட்டது.

கே:–

அக் கப்பலில் படகோட்டிகளாக வந்தவர்களின் விபரங்களைக் கூறமுடியுமா?

பதில்:–

இந்தக் கப்பலை அமெரிக்காவுக்கு பாய்கள்மூலம் செலுத்திச் செல்லக் கூடியவர்களாகிய வல்வை வாசிகளையே அவர் சேர்த்துக்கொண்டார். இவர்கள் விபரம் பின்வருமாறு:

1. க. தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையல் (Master) இவர்தான் அன்னபூரணி அம்மாள் நாகப்பச் செட்டியாரிடம் இருந்தபோதும் கப்பல் தலைவனாக இருந்தவர்.
2. தா. சபாரத்தினம் (Mate No.1)
3. நான் (Mate No. 2) அத்துடன்
4. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை
5. பூ. சுப்பிரமணியம்
6. சேது நவரத்தினராசா
7. நடராசா
8. தில்லையம்பலம்
9. சாண்டோ சங்கரதாஸ் என்போரும் (sailors) மாலுமிகளாக இணைந்துகொண்டனர்.

கப்பலின் பெயரும் அச் செல்வந்தரின் மனைவி பெயரான "Brigantine Florence C. Robinson" என மாற்றப்பட்டு பதிவுசெய்யப்பட்டது. அத்துடன் ஏடன் (Adon) வரை செல்லக்கூடிய வேறு இரண்டு மாலுமிகளையும் றொபின்சன் நியமித்துக்கொண்டார்.

கே:–

உங்கள் பயணம் எப்போ ஆரம்பிக்கப்பட்டு எப்போ முடிக்கப்பட்டது என்பது பற்றியும் உங்கள் அனுபவங்கள் பற்றியும் சுருங்கக் கூறுங்கள்?

பதில்:–

அந்த உண்மையான பயணமானது எனது குறிப்பின்படி 3-3-1937 ஆரம்பமானது. இதன் அனுபவங்களை ஒவ்வொன்றாக சொன்னால் ஒரு பெரிய புத்தகமே எழுதிவிடலாம். எனவே மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன்.

கொழும்பை விட்டுப் புறப்பட்ட எமக்கு முதன்முதலில் கடக்கும் துறைமுகமாக அமைந்தது மாலைதீவு ஆகும். எம்முடன் கூடவே செல்வப்பிரபு றொபின்சனும் இருந்தார். சிறிது கொச்சையான தமிழும் கதைப்பதுடன் எமது உணவுகளையும் உண்ணப் பழகி இருந்தார். தனியே வள்ளத்தில் உலகத்தைச் சுற்றிய வீரனல்லவா? எமக்கு உற்சாகமூட்டும் வகையில் அந்த ஆழ்கடலில் குதித்து நீந்துவார். 8, 10 மைல் வேகத்தில் பயணம் செய்யும் எமது கப்பலை நீந்தி வந்து பிடிப்பார். இப்படியான வேலையில் எம்மவரான சாண்டோ சங்கரதாஸ் என்பவரும் அவருக்குச் சளைக்காமல் பலவித சாகசங்களை கப்பலிலேயே செய்து காண்பித்து எம்மை

மகிழ்வித்தார். கப்பலில் 6 மாதங்களுக்குப் போதுமான உணவு மற்றும் நீர் சேகரித்து வைத்திருந்தோம்.

ஏறக்குறைய 2000 மைல் தூரம் பயணம் செய்து ஏடின் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தோம். எம்மிடம் அப்போ நவீன வசதிகள் கொண்ட கருவிகள் இருக்கவில்லை. எம்மிடம் இருந்ததெல்லாம் உலகப்படம் அதாவது முக்கிய துறைமுகங்களையும் திசைகளையும் தூரங்களையும் அறிவதற்கும் அதனைவிட கொம்பாஸ் எனும் திசை அறி கருவி, கடலின ஆழத்தை அளக்க ஒரு கருவி. அதைவிட ஒரு சிறிய படகு இவற்றைக் கொண்டுதான் நாம் பயணத்தை ஆரம்பித்தோம். ஆனால் எமது பயணத்திற்கு முக்கிய ஆயுதமாக இருந்தது, எம்மிடம் இருந்த துணிவும் இயற்கையைக்கொண்டு நேரத்தையும் தூரத்தையும் அறியும் சக்தியே. இயற்கையின் மாறுதல்களின்மூலம் அதாவது நிலவு நட்சத்திரங்களின் அசைவுகள்மூலம் திசைகளையும் கடலில் ஏற்படப்போகும் நீரோட்டத்தில் மாற்றங்களையும் எம்மவர் சரியாக கூறக்கூடிய திறன் பெற்றவராக இருந்தனர். இது மட்டுமல்ல பெரும்மழை, புயல் என்பவற்றின் அசைவுகளையும் அலைவீசப்போகும் திசையையும் எவ்வளவு நேர காலத்தின்பின் நிகழப்போவது என்பதையும் பருவகாலக் காற்றுக்கள் பற்றியும் அறிந்திருந்ததாலும் முன்னேற்பாடாக பல பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடிய திறன் பெற்றிருந்தனர்.

ஏடன் துறைமுகத்திற்கு வந்தடைந்த நாம் நன்றாக ஓய்வு எடுத்தோம். ஆனால் எம்மவரில் பலருக்கு எமது மண்ணை ஒருமுறை போய்ப் பார்த்துவரும் மண் வாசனை பிடித்துவிட்டது. பல நாட்கள் ஏடன் துறைமுகப் பகுதியை சுற்றிப் பார்த்தபின் என்னையும் சபாரத்தினம் மற்றும் சிதம்பரப்பிள்ளை என்போரை கப்பலை பார்த்துக்கொள்ளும் பொறுப்பை ஏற்கும்படி கூறி ஏனையோர் ஒரு பிரான்ஸ் நாட்டு உல்லாசப் பயணக்கப்பல் மூலம் திரு றொபின்சன் அவர்களால் கடலோட்டத் திறமைக்காக நிறைய சாமான்கள் வழங்கப்பட்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இதன் பின்னர் திரு. றொபின்சனும் தனது மனைவியைக்காண அமெரிக்கா போய்விட்டார். நாம் கரைக்குப் போய் அந்த வரட்சியான துறைமுகப் பகுதியை எமது சிறிய படகில் சுற்றிப் பார்ப்பதும் நிறையப் பேரீச்சம்பழம் வாங்கிச் சாப்பிடுவதுமாக பொழுதைக் கழித்து வந்தோம். அங்கு சோமாலியர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். பலதேசத்தவரும் அங்கு வந்து போயினர். நாம் இருவர் கரைக்கு போகும்போது ஒருவர் கப்பலில் காவலுக்கு இருப்பார். இப்படியாக 6 மாதங்கள் கடந்தபின் தம்பிப் பிள்ளை தண்டையலுடன் தில்லையம்பலமும் சுப்பிரமணியமும் மட்டும் வந்தார்கள். இதேநேரம் றொபின்சன் பிரபு தனது அன்பு மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு வந்துசேர்ந்தார். மீண்டும் பயணத்திற்கு ஆயத்தமானோம்.

இப்போது நம்மவர் அறுவரும் றொபின்சன் தம்பதிகள் இருவருமாக எண்மர் பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். செங்கடல் வழியாக ஏறக்குறைய ஒன்றரை மாதங்களின்பின் சூடானை அடைந்தோம். அங்கு அரேபியர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அத்துறைமுகத்திலும் சில நாட்களைக் கழித்து சுயஸ்கால்வாயை நோக்கிப் புறப்பட்டோம். அங்குள்ள குளிரான காலநிலை எமக்கு நல்ல இதமாக இருந்தது.

கே:–

சுயெஸ் கால்வாயைக் கடக்க எவ்வளவு காலம் சென்றது?

பதில்:–

சுயெஸ் கால்வாயின் நீளம் 120 மைல்கள். இதை கடக்கும்போது பல சிர மங்கள் ஏற்படும். ஒரே நேரத்தில் ஒரு பெரிய கப்பல்தான் இதனூடாக போக்குவரத்துச் செய்யலாம். எதிர்த் திசையில் வரும் கப்பல் விலகிச் செல்வதற்கு 'ப' வடிவில் இடையிடையே வெட்டப்பட்டிருக்கும் பகுதிக் குள் செலுத்தப்பட்டு மீண்டும் பிரதான கால்வாய்க்கு கொண்டுவரப்படும். இப்பகுதியில் அங்குள்ள ஒரு கப்பல் தலைவர் எம்முடன் கூடவே இருந்து வழிநடாத்தினார். இப்போது இது நவீனமயமாக்கப்பட்டு ஒரே நேரத்தில் பல கப்பல்கள் போகவும் வரவும் கூடியதாக உள்ளது. அத்து டன் இதனை கடக்க 12 மணிநேரம் போதுமானது. நாம் சென்றபோது இருமருங்கிலுமுள்ள அரும்பெரும் காட்சிகளை ரசித்தவண்ணம் சென் றோம். சுயெஸ் பால்வாயின் நடுப்பகுதியில் இஸ்மாலியா இருக்கிறது. உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நைல் நதியின் கரையோரத்தில் எகிப்தின் துறை முகமாக இது உள்ளது. திரு. றொபின்சன் எங்களை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு அங்கிருந்து 100 மைல்கள் தூரத்தில் உள்ள எகிப்தின் தலை நகர் கெய்ரோவுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். அங்கு தங்குவதற்கு ஹொட் டேல் வசதிகளும் சுற்றிப்பார்ப்பதற்குரிய சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்தி ருந்தார். நாம் பல இடங்களைப் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தோம். எல்லா வற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல இருந்தது. அந்த நைல்நதிக்கரையில் திரிந்து புரண்டு அதன் அழகை ரசித்தமையே உலகில் இவ்வளவு அழ கான காட்சிகளை ஆண்டவன் படைத்திருக்கிறானே என பிரமிப்படைந் தேன். இதுபற்றி சொல்ல நான் ஒரு கவிஞனாக இல்லையே. இத்துடன் அப்போ எகிப்தை ஆண்ட மன்னர் பாருக்கின் திருமணத்தை நாம் நேரில் பார்க்கும் அரிய சந்தர்ப்பமும் எமக்கு கிடைத்தது.

சுயெஸ் கால்வாயைக் கடந்து சென்றபோது பயங்கரப் புயலில் சிக் குண்டோம். பாய் மூலமோ என்ஜின் மூலமோ கப்பலை செலுத்த முடி யாத நிலை பாய்களை இறக்கி வைத்தோம். நங்கூரம் இடவும் முடிய வில்லை எனவே கப்பல் அலைகடலில் அடித்துச் செல்லப்பட்டது. செய்வத றியாது திகைத்து கடவுளை பிரார்த்தித்து ஒரு நாளைக் கழித்தோம். அலைகடல் ஓய்ந்தது. நாம் "பெய்ரூட்" துறைமுகத்துக்கு சமீபமாக இருந் ததை அறிந்து அங்கு கப்பலைச் செலுத்தி பாய் முதலியவற்றை செப்ப னிட்டு மீண்டும் பயணத்தை தொடர்ந்தோம். இது ஒரு மறக்கமுடியாத பயங்கரமாகும். பெய்ரூட்டில் சில தினங்கள் தங்கியபொழுது அங்குள்ள

இடங்களை சுற்றிப்பார்த்தோம். மாணவர்கள் முதல் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் வரை எம்மைப் பற்றி விசாரித்து எமது துணிவைப் பாராட்டியதுடன் தங்கள் குறிப்புக்களிலும் பதிந்துகொண்டார்கள்.

இதன்பின்னர் (Gibraltor) ஜிபிலோல்ரர் ஊடாக அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தைக் கடந்தே அமெரிக்காவுக்கு செல்லவேண்டியிருந்தது. இப்பெருங்கடலை பாய்மரக்கப்பலில் கடப்பது மிகமிக கடினமான காரியம் என்று எமக்குத் தெரியும். ஆனாலும் நாம் முன்வைத்த காலை பின்வைக்காமல் துணிவுடன் தொடர்ந்தோம்.

ஜிபிறோல்ரர் துறைமுகத்தில் றொபின்சனின் அனுமதியுடன் அமெரிக்க தூதரக வேண்டுகோளின்படி ஒரு அமெரிக்க கைதியை எமது கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டோம். பயணம் தொடர்ந்தபோது பயங்கரமான ஸ்பெயின் கடற்படைக் கப்பலொன்று எமது கப்பலை நோக்கி பயங்கர ஓசையுடன் தாக்கத்தொடங்கியது. ஆனால் நாம் எமது நிலையை தெரிவிக்கும் வண்ணம் பாய்கள் அனைத்தையும் இறக்கி வெள்ளைக் கொடி அசைத்தோம். கிட்ட வந்த அவர்களுக்கு நாம் எமது பயணத்தின் நோக்கத்தை கூறி எம்மிடம் ஆயுதங்கள் எதுவும் இல்லை என ஆங்கிலத்தில் கூறி அந்த பேராபத்திலிருந்து மயிரிழையால் உயிர் தப்பினோம்.

இவ்வாறாக தொடர்ந்த எமது பயணம் அமெரிக்காவின் வடகோடி யிலுள்ள மசாச்சுசெற்றீஸ் (Massasuetts State) மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள குளோசெஸ்ரர் (Gloucester) எனும் துறைமுகப்பட்டினத்திற்கு 31-08-1938இல் அதாவது ஏறக்குறைய ஒன்றரை வருடங்களின்பின் சென்றடைந்தோம்.

பல பொதுமக்கள் மற்றும் பத்திரிகையாளர்கள் எம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டு பெரும் வரவேற்பளித்தனர். வேட்டி கட்டி அரை நிர்வாணமாக இருந்த எம்மையும் தம்பிப்பிள்ளை தண்டையலையும் துருவித்துருவி பல கேள்விகள் கேட்டனர். அங்கு பத்திரிகைகள் "உத்தியோகப்பற்றற்ற தூதுவர்களாக தமிழர்கள் இலங்கையிலிருந்து வந்திருப்பதாக தலைப்புச் செய்திகளும் கட்டுரைகளும் வெளியிட்டன. வல்வெட்டித் துறைக் கடலோடிகள் பற்றியும் அவர்கள் கப்பல் கட்டும் திறன் பற்றியும் பல செய்திகள் அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளிலும் இலங்கைப் பத்திரி கைகளிலும் பிரசுரமானது.

எங்களுக்கு அமெரிக்காவின் பல இடங்களையம் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு திரு றொபின்சனும் மனைவியும் ஏற்பாடு செய்து தந்தனர். சில காலம் அங்கு தங்கி இவற்றையெல்லாம் அனுபவித்த நாம் நீராவிக்கப்பல் மூ ல ம் ச ி ங்
கப்பூரின் வழியாக வந்து வல்வெட்டித்துறையை அடைந்தோம்.

எமது பயணம் பற்றிய பல விபரங்கள் "வல்வை சேவா சங்கத்தினால்" பிரசுரிக்கப்பட்ட "Re-Opening Of a North-Ceylon Port" என்ற ஆங்கில கையேட்டில் உள்ளன.

இரண்டு வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக பாய்மரக்கப்பலில் உலகம் சுற்றிய ஒரு சாதனையாளனின், நீண்ட அனுபவத்தைச் சிலமணி நேரம் பகிர்ந்து கொண்டதில் எனது மனம் நிரம்பி வழிந்தது. தனது உள்ளத்தில் புதைந்து கிடந்த எண்ணங்களையும், சாதனை படைக்கத் தூண்டிய அபிலாசை களையும் கொட்டித் தீர்த்துவிட்டு நிம்மதிப் பெருமூச்சு ஒன்றை விட்டபடியே என்னைப் பார்த்த அந்தப் பெரியவரை ஒருகணம் மீண்டும் உச்சியில் இருந்து உள்ளங்கால்வரை ஏற இறங்கப் பார்த்துக்கொண் டேன்.

தனது தோளில் இருந்து துவாயை உதறி முகத்தைத் துடைத்தபடியே அவர் "தம்பி... எங்கடை பயணம் பற்றி எனக்குத் தெரிஞ்ச வரையில் உங்களுக்கு தேவையான அளவு சொல்லிவிட்டேன். இப்பகுதியிலே எங்கடை ஊர்ப்பெடியளிட்டை ஏதேனும் சாதனை படைக்கவேண்டும் என்கிற உணர்வு இருக்கிறதைக் காணேல்லை... மெத்தத் திறமையும், வீரமும் இருக்கிற எங்கடை ஊர் இப்ப கொஞ்சம் சோர்ந்துபோன மாதி ரிக் கிடக்கு.

என்று கூறியதும், எனக்கும் ஒரு மாதிரியாகத்தான் போய்விட்டது. அவர் கூறுவதும் எனக்குச் சரியாகவே பட்டது. வீரமும் நுண்ணறிவும் ஆற்ற லும் படைத்த எம்மவர்கள் ஏன் இப்படிச் சோர்ந்து போகவேண்டும்...?

'ஓம்' ஐயா... நீங்கள் சொல்லிறதும் சரிதான்... ஆனால் இந்தத் தேக்கம் நெடுக இப்படி இருக்காது... வெகு விரைவில் எங்கட ஊர் எல்லாத்துறை யிலும், மீண்டும் சாதனை படைக்கத்தான் போகிறது.

ஆமாம்... அவர் எதிர்பார்த்தபடி "அன்னபூரணி அம்மாளின்" அமெரிக்க பயணத்தின் சாதனை மிக்க வரலாற்றை முழுமையாக ஆவணப்படுத்தா விட்டாலும், ஒருசிலவற்றையாவது எமது மக்களுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்ற உறுதியுடன் எனது வீட்டை நோக்கி நடந்தேன்... ●

ஆக்கம்:-
ஆதிகோவிலடி ஜெயம்

இலங்கை மாலுமிகள் அமெரிக்காவில் உள்ள "skyscraper hotel" என்ற அமெரிக்காவின் பிரபலமான விடுதியில் தங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் றொபின்சன் அவர்களால் செய்துகொடுக்கப்பட்டன.

காலையில் தியானம் மற்றும் யோகாசனத்தில் ஈடுபடும் வல்வை மாலுமி.

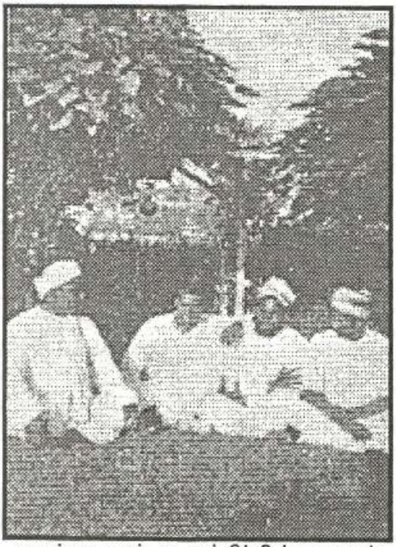

தண்டையல் க. தம்பிப்பிள்ளையும் அவரது வல்வெட்டித்துறை சகாக்களும் நியுயோர்க்கில் உள்ள "சென்ற் மொறிற்ஸ் பார்க்கில்" இருந்து ஆறுதலாக உரையாடுகின்றனர்.

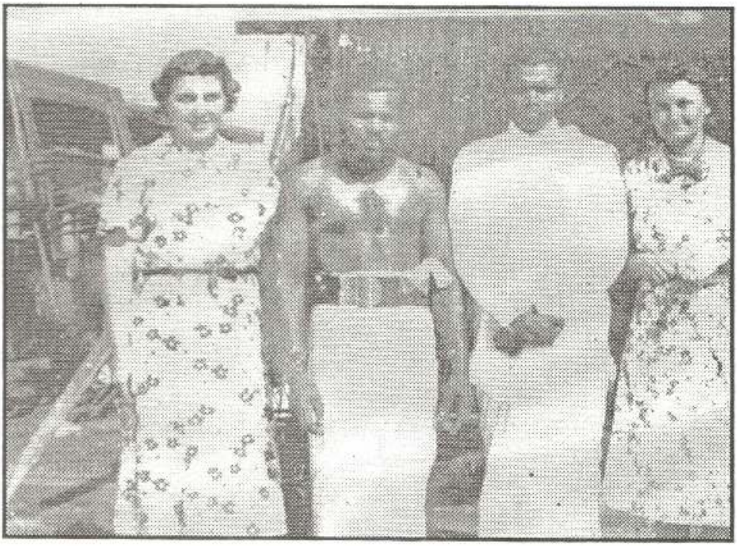

நியுயோர்க்கில் திருமதி புளோரன்ஸ், செல்வி. டொனால்ட் மக்குயிஸ் ஆகியோருடன் வல்வை மாலுமிகள்

எகிப்தின் பிரமிட்டுக்களின் முன்னால் அரேபியர்களின் உடை அணிந்து ஒட்டகங்களின் மேல் காட்சி அளிக்கின்றனர்.

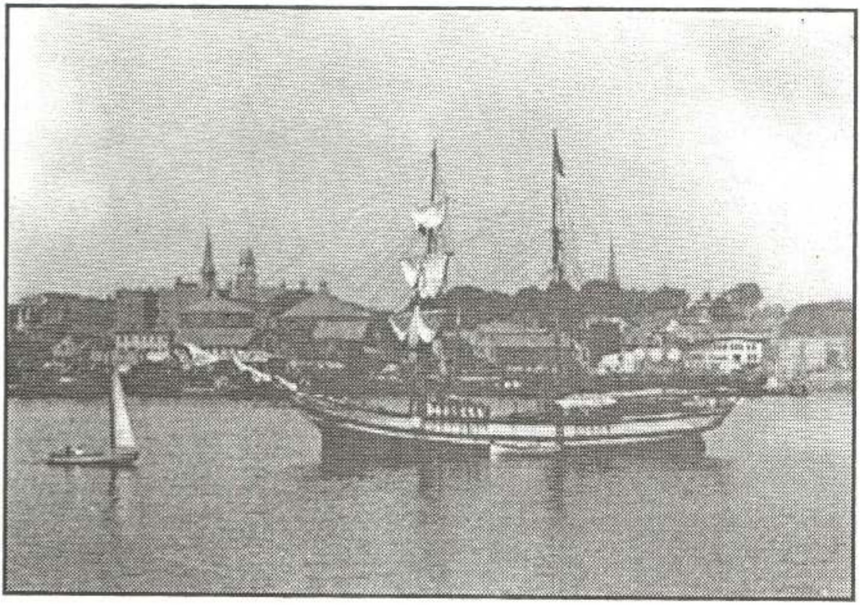

அன்னபூரணி அம்மாள், போஸ்ரன் துறைமுகத்தில்
நிறுத்தப்பட்டிருந்தபொழுது

அன்னபூரணி அம்மாள் கப்பல்
சுயஸ் கால்வாயினூடாகச்
சென்றுகொண்டிருக்கும்பொழுது

அன்னபூரணி அம்மாள் கப்பலை
வாங்கிய அமெரிக்காவின் பிரபல
நாவலாசிரியரும் சிறந்த
கடலோடியுமான வில்லியம்
அல்பேட் றொபின்சன்

அத்தியாயம் 10

நமது "அன்னபூரணி"க்கு ஏடனில் என்ன நடந்தது என்று அறிய நீங்கள் ஆவலாக இருக்கிறீர்கள் என்பதை என்னால் உணரமுடிகிறது!

ஏடனில் ஆறுமாதங்கள் எப்படிப் போனது என்பது இரத்தினசாமிக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது!

றொபின்சன் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று, கூடவே தன் மனைவி புளொறினை அழைத்துக்கொண்டு ஏடன் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்; அவருக்கு இப்போது தனி உற்சாகம்!

தம்பிப்பிள்ளைத் தண்டையலும் இலங்கையில் நீண்ட பொழுதைக் கழித்துவிட்டு ஏடன் வந்து சேரந்துவிட்டார்! தில்லையம்பலமும், சுப்பிரமணியமும் வந்தார்கள்!

இனியென்ன,

பயணம் தொடரவேண்டியதுதானே!

ஏடன் துறைமுகத்திலிருந்த ஒன்றரைமைல் தூரத்தில் "அன்னபூரணி" நங்கூரமிட்டிருந்தாள்!

சாதனை வீரர் இரத்தினசாமியே இனிக் "கதை"யைத் தொடர்கிறார்:

"ஆறுமாதத்தை ஏடனில் எப்படிக் கழித்தோம்? எப்படியோ பொழுதைப் போக்கினோம்!

"நானும், சபாரத்தினமும், சிதம்பரப்பிள்ளையும் சமைப்போம். கப்பலுக்குள்ளே இருக்கும் சிறுபடகை எடுத்து, தண்ணீரில் மிதக்கவிட்டுக், கரைக்குச் செல்வோம்.

"இப்படிச் செல்லும்போது, மூவரில் ஒருவர், கப்பலில் இருந்துகொள்வோம்.

"சோமாலியர்கள்தான் நாம் சுற்றிச் சென்ற இடங்களில் வாழ்ந்தார்கள்; பம்பாய் முதலாளிகளும் அங்கு வர்த்தகம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

"பேரீச்சம்பழம் குவித்து வைத்து விற்பார்கள்; நிறையளவு வாங்கிச்

எத்தனையோ கப்பல்களை வைத்து, வியாபாரம் செய்து, அவற்றை யெல்லாம் நிர்வகித்த திறமையும், ஆற்றலுமிக்கவராக வாழ்ந்தார்!

அவர்தான்–

சின்னத்தங்கம் முதலாளி!

இவரது தகப்பனார் வைரமுத்து முதலாளி.

பெரும் பெரும் கப்பல்களுக்குச் சொந்தக்காரர்.

சரவணமுத்து என்பவரைத் தனது மகள் சின்னத் தங்கத்துக்குத் திரு மணம் செய்துவைத்தபோது,

கப்பல்களைச் சீதனமாகக் கொடுத்தார்!

கணவனும் மனைவியுமாக, கப்பல்களை வைத்து வியாபாரத்தை வெற்றி கரமாக நடாத்திவந்தனர்!

ஆருயிர் கணவன் இறக்கவே, சின்னத்தங்கம் கப்பல்களையும், வியாபாரத்தையும் தனித்துப் பொறுப்பேற்று நடாத்தவேண்டிய நிலைக்குள்ளா னார்!

மதுரை மீனாட்சி,

சுபத்திரையம்மா,

வினாயக பாக்கியலட்சுமி ஸ்கூனர்,

கருங்கடல் வெற்றி வேலாயுதம்.

சோமசுந்தரம்,

நாகரிகத்துல்லா,

மதுரைச் சொக்கலிங்கம்,

இவ்வளவு கப்பல்களையும் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி, ஏற்றுமதி இறக்கு மதிகளையும் திறமையாக நடாத்தி வந்தவர் சின்னத்தங்கம்!

இந்தியாவிலுள்ள செட்டிநாட்டு முதலாளிகள் பலரும் வியாபாரம் சம்பந் தமாகக் கொடுக்கல், வாங்கல் பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடாத்த வல்வெட் டித்துறைக்குச் சின்னத் தங்கத்திடம் வந்து போவார்கள்!

ஆனாலும்–

பெண் என்பதனால், இவரை ஏமாற்றிவிட முடியாது!

வியாபார தந்திரங்களையெல்லாம் நன்கு கற்று வைத்திருந்தார்!

வல்வெட்டித்துறை சுந்தரலிங்கத்தின் பேத்தியார் தான் இந்தச் சின்னத் தங்கம்!

அதாவது, சுந்தரலிங்கத்தின் தகப்பனாரின் தாயார்தான் சின்னத்தங்கம்!

கப்பலில் செல்பவர்கள் மீண்டும் உயிரோடு திரும்பி வருவார்கள் என்ப தெல்லாம் அப்போது கனவு.

· திரும்பி வந்தால் காண வேண்டியதுதான்!

இப்படிக் கூறிவிட்டு, சீனி அம்மான் என்ற சீனிவாசகம் ஒரு பாட்டைப் பாடினார்.

"பெஞ்சாதி பிள்ளையை வீட்டில் விட்டு
தங்கள் பேரையும் ரேவுத் துறையில் இட்டு
எண்சாண் உடம்பு வளர்க்கிற
கொடுமையால் யமனுக்கு ஒத்தி எழுதிவிட்டு
ஏறினார் கப்பலிலை!
வந்தவுடன் வாங்கினார் பற்றுச்சீட்டு"

அர்த்தம் நிறைந்த பாட்டு;

அந்தக் காலக் கப்பல் வாழ்வைப் படம்பிடித்துக் காட்டியது!

1974 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற 4ஆவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிற்கான அலங்கார பவனியில் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட மாதிரிக் கப்பல். இதில் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கு இரு மொழிகளிலும் வல்வை ந. அனந்தராஜ் அவர்களினால் "வல்வைக் கப்பலின் அமெரிக்கப் பயணம்" என்ற சிறு நூலும் கையளிக்கப்பட்டது.

வேலை செய்யாமல் யாரும் ஒரு கண நேரமும் சும்மா இருக்க முடியாது. இயற்கையிருந்து தோன்றிய குணங்களால் அனைவரும் தன்வசமின்றி வேலையில் புகுத்தப்படுகின்றனர்.

விதித்த கடமைகளைச் செய். செய லில் ஈடுபடுவது சும்மா இருப்பதைவிட மேலானது. மேலும் நீ செயலற்று இருந்தால் உன் உடலைக் காப்பதுகூட முடியாததாகி விடும்.

நான் செயலில் விழிப்புடன் ஈடுபடாமற்போனால் மக்கள் எல்லா வகையிலும் என்னைப் பின்பற்றிவிடுவார்கள். ஏனெனில் பெரி-யோர்கள் என்ன செய்கிறார்களோ அதையே மற்றவர்களும் பின் பற்றுகிறார்கள். அவர்கள் எதை முடிந்த முடிவாகக் கருதுகிறார் களோ அதை உலகமும் கடைப்பிடிக்கிறது.

சமநிலையில் நின்று செயல்புரிபவன் உண்மையை உணர்ந் தவன்; அவன் 'எதுவும் என்செயல் அல்ல' என்று எண் ணுகிறான்.

செயல் புரிவதையே நோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் அதன் பலன்மீது உரிமை கொண்டாடக்கூடாது. அதேவேளையில் செயலற்று சும்மா இருப்பதையும் விரும்பக்கூடாது.

செயலில் இருந்து விலகி நிற்பதால் மட்டும் ஒருவன் செயலற்ற நிலையை அடையமுடியாது. வெறும் துறவினால் மட்டும் ஒருவன் பூரணத்துவம் பெறமுடியாது.

Noble Printers Jaffna. 021 2220386